WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 30 29 JULI 1967
25 ct. p. w.; losse nrs. 35 ct.; België 5 fr.

Kwik, Kwek en Kwak EN HET ONDING

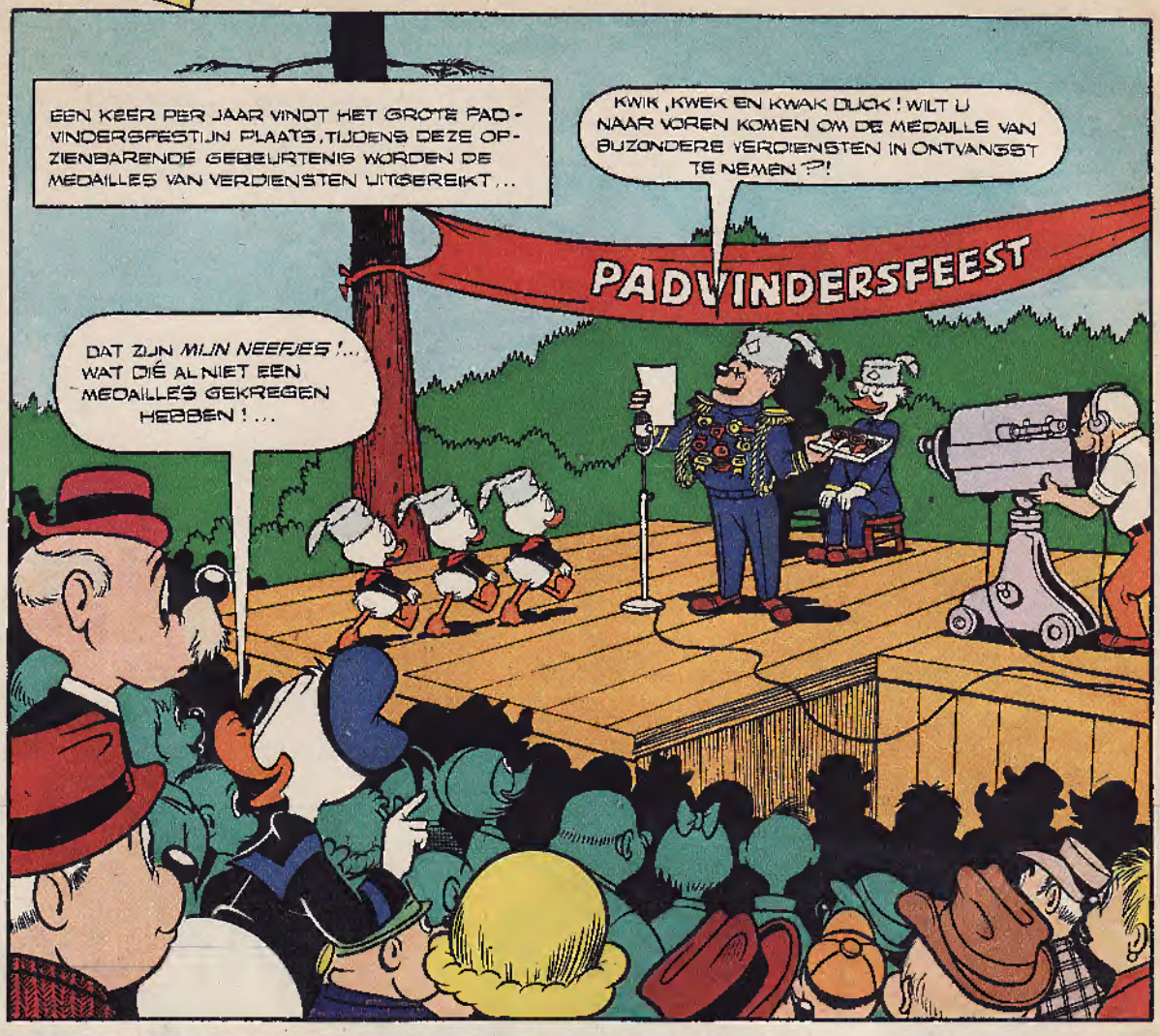

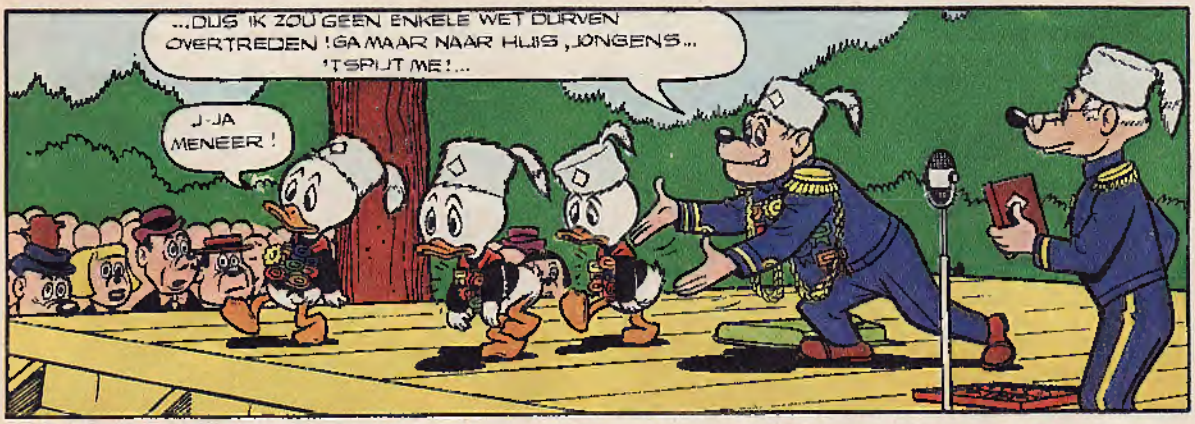

DAPPERE PADVINDERS HUILEN NATUURLIJK NOOIT, MAAR ZE TREKKEN WEL LANGE GEZICHTEN!!!

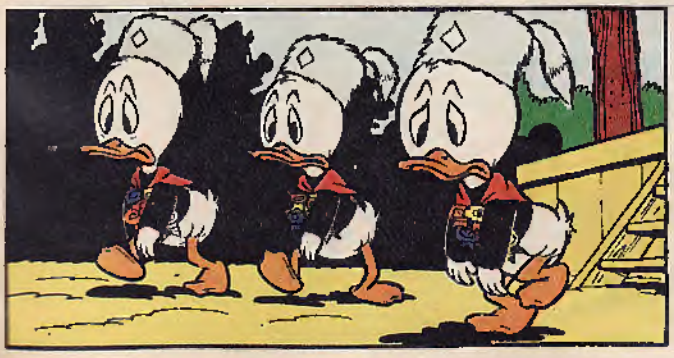

EN EEN ZEKERE OOM IS ZO WOEDEND DAT HIJ BIJNA NIET UIT Z'N WOORDEN KAN KOMEN!...

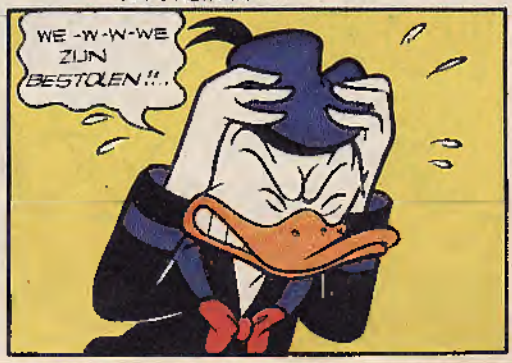

EN DUS STEKEN DE GEHELE STAF VAN DE NATIONALE OPPER-PADVINDERS, DE WELEDELGESTRENGE HEER HENDRIKUS HUP EN DE WIJZE UIL DE KOPPEN BIJ ELKAAR . . .

TENSLOTTE . . .

ALS GOEDE PADVINDERS WETEN DE NEEFJES HUN KEURIGE HOUDING TE BEWAREN . . .

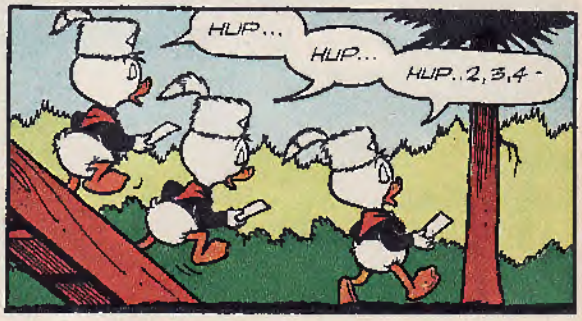

MAAR ALS ZE VAN HET PODIUM AF ZIJN . . .

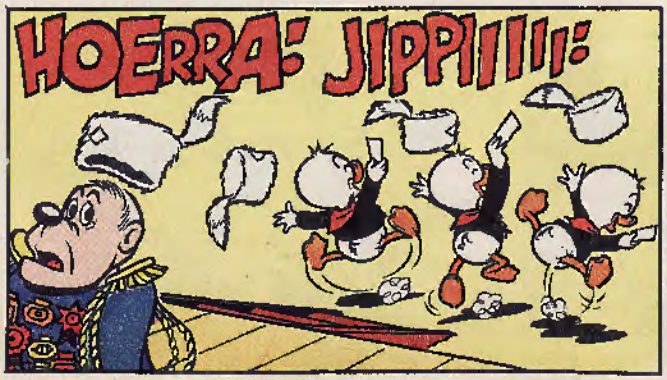

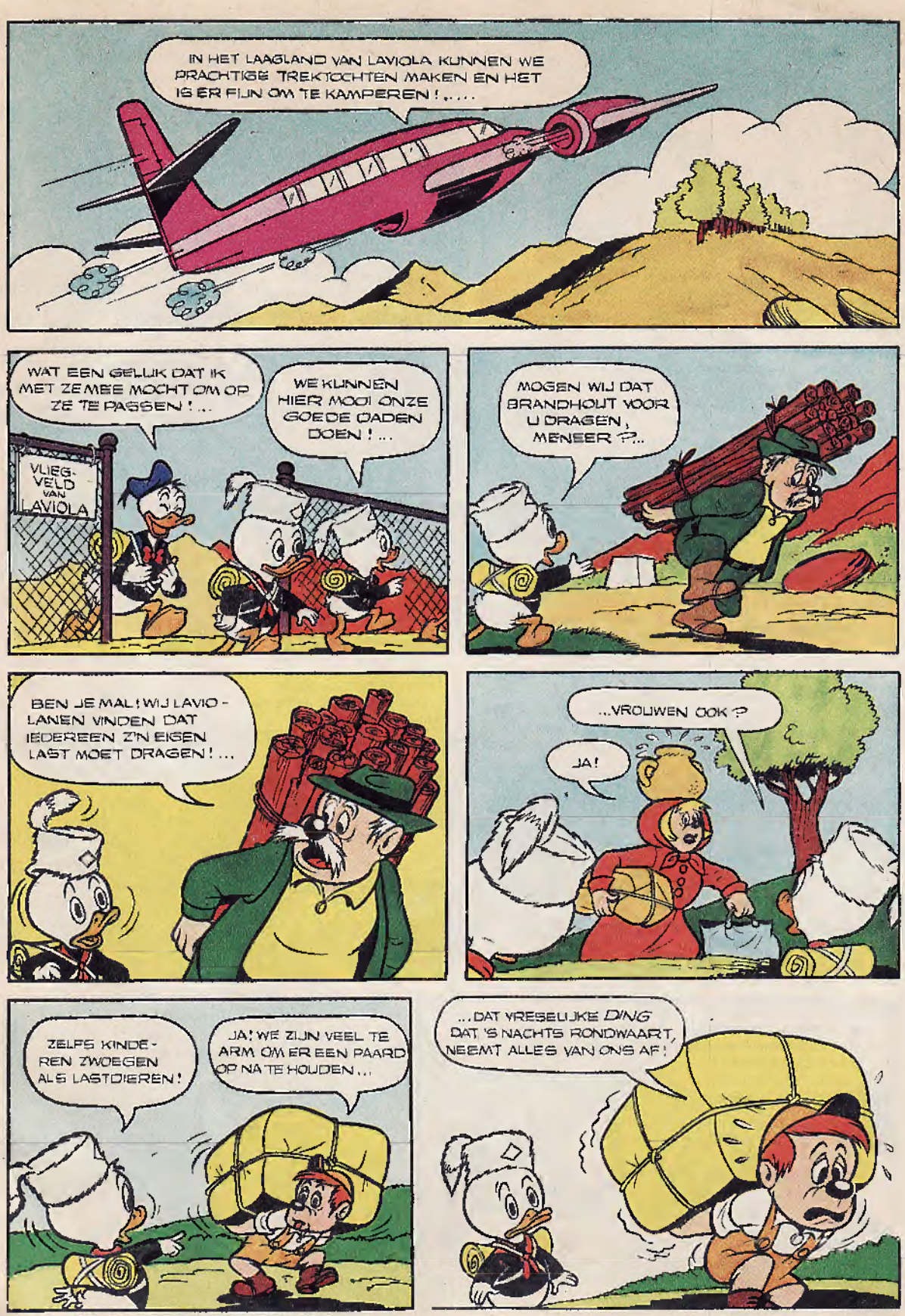
IN HET LAAGLAND VAN LAVIOLA KUNNEN WE PRACHTIGE TREKTOCHTEN MAKEN EN HET IS ER FIJN OM TE KAMPEREN!....
WAT EEN GELUK DAT IK MET ZE MEE MOCHT OM OP ZE TE PASSEN!...
WE KUNNEN HIER MOOI ONZE GOEDE DADEN DOEN!...
VLIEG-VELD VAN LAVIOLA
MOGEN WIJ DAT BRANDHOUT VOOR U DRAGEN, MENEER?..
BEN JE MAL! WIJ LAVIO-LANEN VINDEN DAT IEDEREEN Z'N EIGEN LAST MOET DRAGEN!...
...VROUWEN OOK?
JA!
ZELFS KINDE-REN ZWOEGEN ALS LASTDIEREN!
JA! WE ZIJN VEEL TE ARM OM ER EEN PAARD OP NA TE HOUDEN...
...DAT VRESELIJKE DING DAT 'S NACHTS RONDWAART, NEEMT ALLES VAN ONS AF!

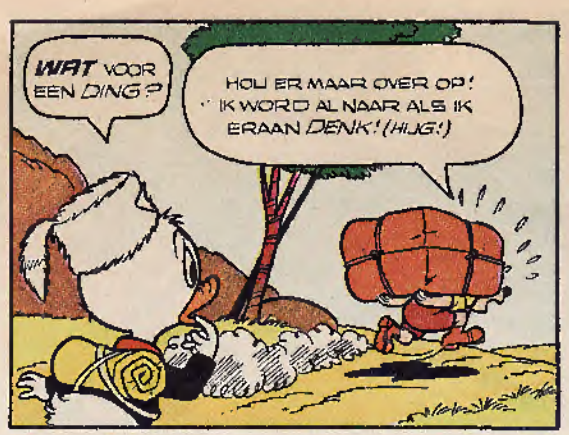
WAT VOOR EEN DING ?
HOU ER MAAR OVER OP ! IK WORD AL NAAR ALS IK ERAAN DENK ! (HIJG !)

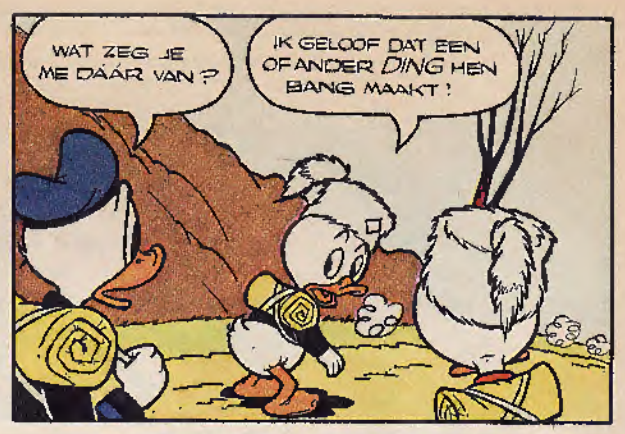
WAT ZEG JE ME DAAR VAN ?
IK GELOOF DAT EEN OF ANDER DING HEN BANG MAAKT !

LATEN WE EEN PLEKJE OPZOEKEN OM DE TENT NEER TE ZETTEN ! ...
JULLIE BOFFEN DAT IK ER BEN ! IK BEN VOOR GEEN ENKEL DING BANG ! ...

BAH !
WIE WAS DAAR ZO BRUTAAL ?!

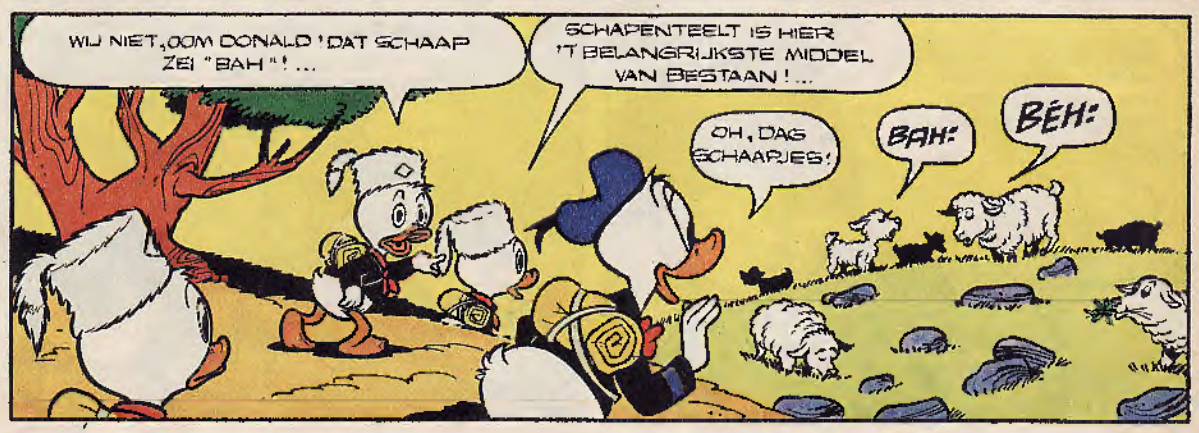
WIJ NIET, OOM DONALD ! DAT SCHAAP ZEI "BAH" ! ...
SCHAPENTEELT IS HIER 'T BELANGRIJKSTE MIDDEL VAN BESTAAN ! ...
OH, DAG SCHAAPJES !
BAH !
BÈH !

HET LAND IS ZO ROTSIG DAT JE HIER EIGENLIJK NIKS ANDERS KUNT DOEN DAN SCHAPEN HOUDEN !
TENZIJ ER IEMAND DE MOEITE NEEMT AL DIE KEIEN OP TE RUIMEN !

DIE KEIEN OPRUIMEN ? DAT KAN NIET ! ER KOMEN JUIST STEEDS MEER KEIEN BIJ !
HÈ ? HOE KAN DAT NOU ? ...

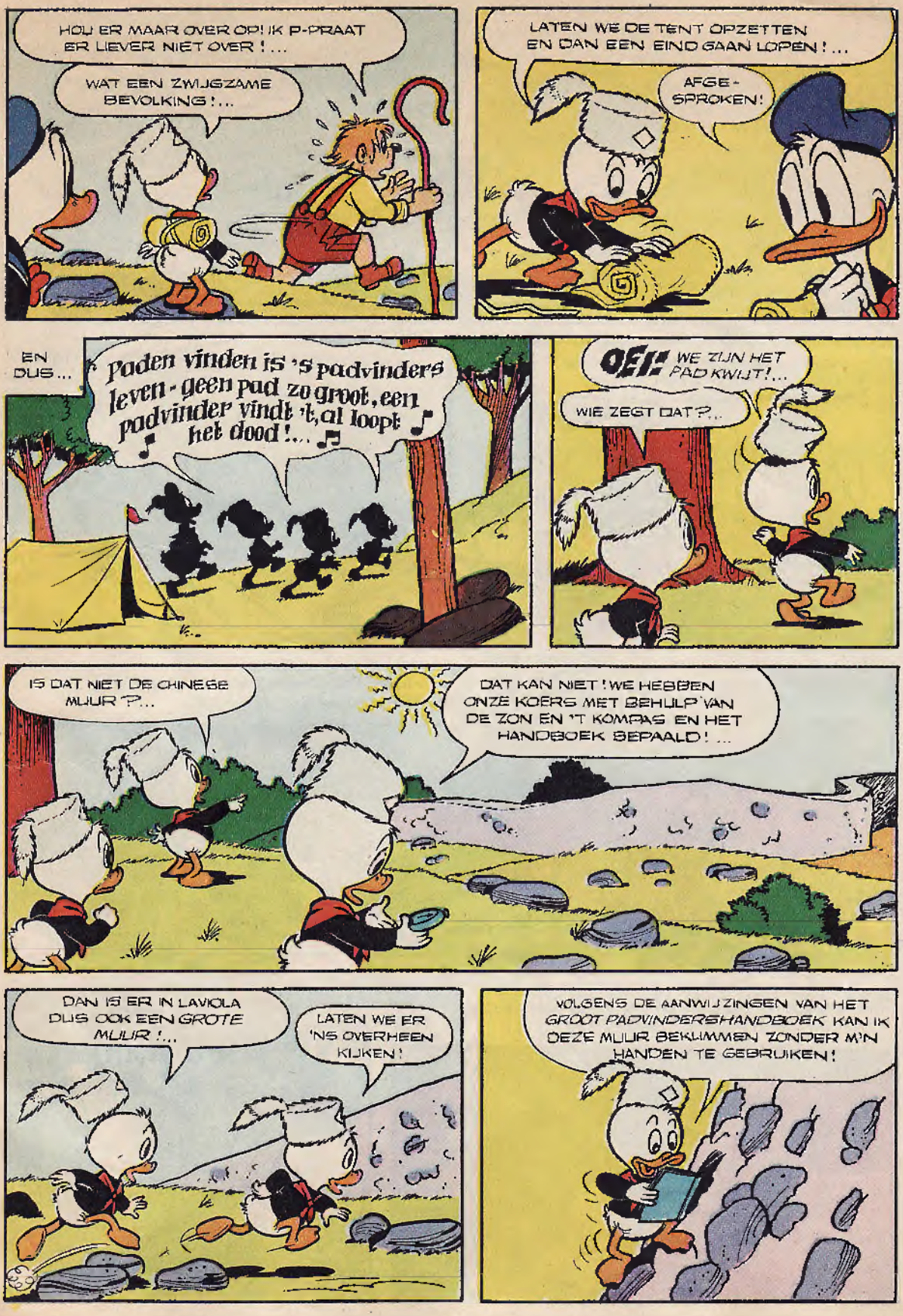
HOU ER MAAR OVER OP! IK P-PRAAT ER LIEVER NIET OVER!...
WAT EEN ZWIJGZAME BEVOLKING!...
LATEN WE DE TENT OPZETTEN EN DAN EEN EIND GAAN LOPEN!...
AFGE-SPROKEN!
EN DUS...
Paden vinden is 's padvinders leven - geen pad zo groot, een padvinder vindt 't, al loopt het dood!...
OEI! WE ZIJN HET PAD KWIJT!...
WIE ZEGT DAT?...
IS DAT NIET DE CHINESE MUUR?...
DAT KAN NIET! WE HEBBEN ONZE KOERS MET BEHULP VAN DE ZON EN 'T KOMPAS EN HET HANDBOEK BEPAALD!...
DAN IS ER IN LAVIOLA DUS OOK EEN GROTE MUUR!...
LATEN WE ER 'NS OVERHEEN KIJKEN!
VOLGENS DE AANWIJZINGEN VAN HET GROOT PADVINDERSHANDBOEK KAN IK DEZE MUUR BEKLIMMEN ZONDER M'N HANDEN TE GEBRUIKEN!

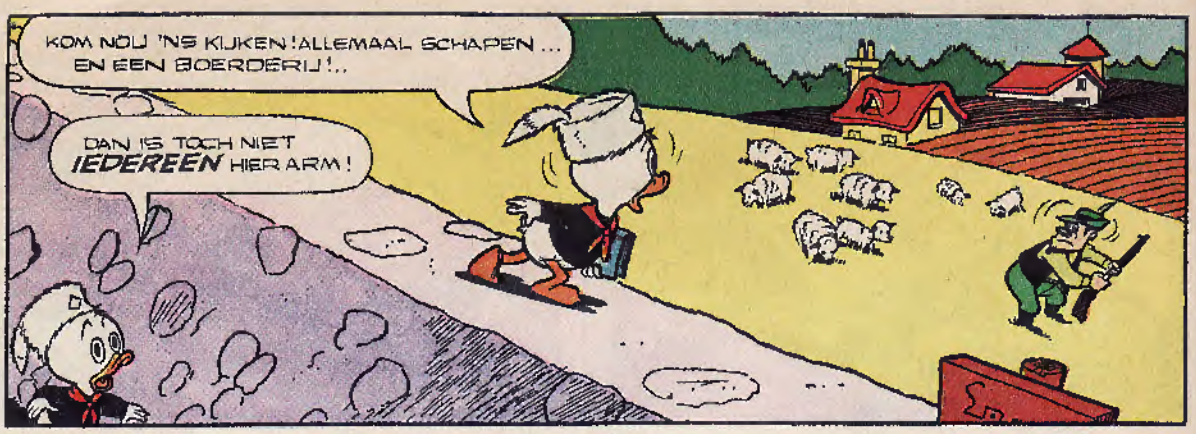

GELUKKIG VINDEN DE JONGE PADVINDERS DE WEG TERUG NAAR HUN KAMP...

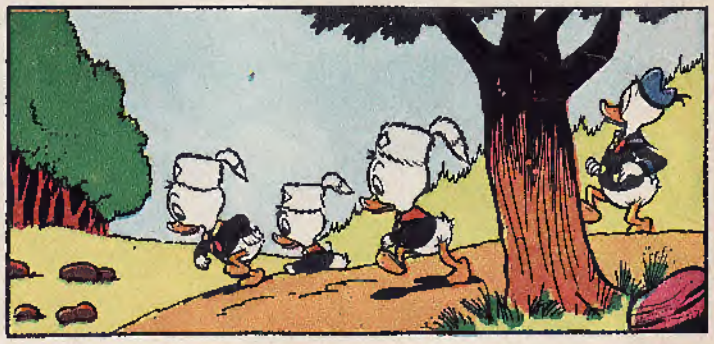

EN 'S NACHTS ZINGEN ZE VROLIJKE PADVINDERS-LIEDJES ROND HET KAMPVUUR...

MAAR PLOTSELING...

HET DING KOMT!!
WA-AH!
JE KON AAN Z'N GEZICHT ZIEN DAT HIJ DOODSBANG WAS!
WAAAH!
OEI!
AY!
OOEI!
KOM! ER IS HIER PLAATS GENOEG VOOR NOG EEN PAAR LAFAARDS!
L-LAFAARDS!
PADVINDERS ZIJN DAPPER!
ZIJ VLUCHTEN NIMMER VOOR HET GEVAAR!.....
EH..OP EENTJE NA!...
MOEST JE ZE NOU PER SE VOOR LAFAARD UITMAKEN?... NU M-MOET IK NOG MET ZE MEE OOK!
WHIEIERK! SKRWRIEARK!
WAUW! MOET JE NOU HOREN!
DAT IS VAST 'T DING!
ZOIETS HEB IK NOG NOOIT GEHOORD!...
HELP! EN IK HEB OOK NOG NOOIT ZO'N ENG DING ALS DIT DING GEZIEN...
SWRIERK ARWK!

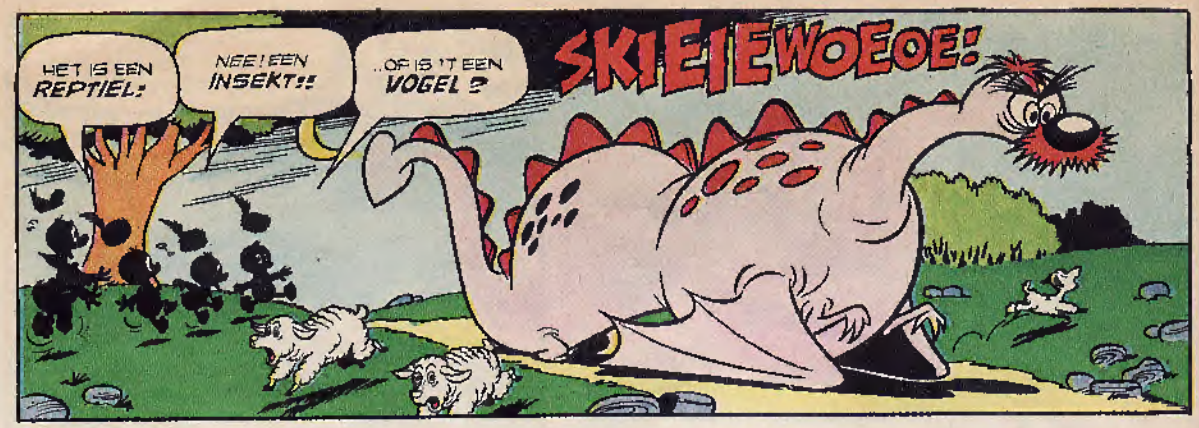
HET IS EEN REPTIEL!
NEE! EEN INSEKT!!
..OF IS 'T EEN VOGEL ?
SKIEIEWOEOE!

EH..IN HET PADVINDERSHANDBOEK STAAT NIETS OVER DIT SOORT EH ...DINGEN!...

KLANK!
SKIEIE OE!
BROMMEL!
BONK! BONK!
WAT KAN 'T EEN BOEL LAWAAI MAKEN ZEG!...

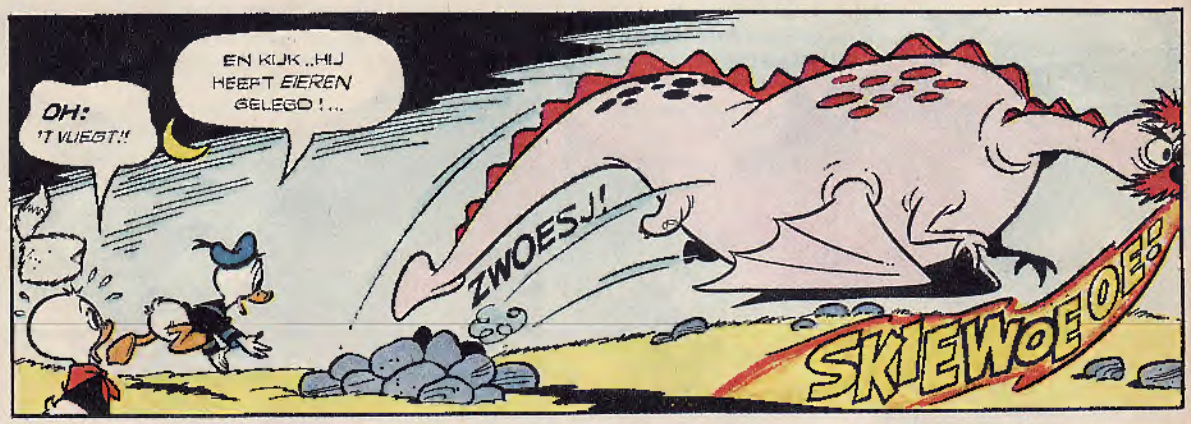
OH: 'T VLIEGT!!
EN KIJK..HIJ HEEFT EIEREN GELEGD!...
ZWOESJ!
SKIEWOEOE!

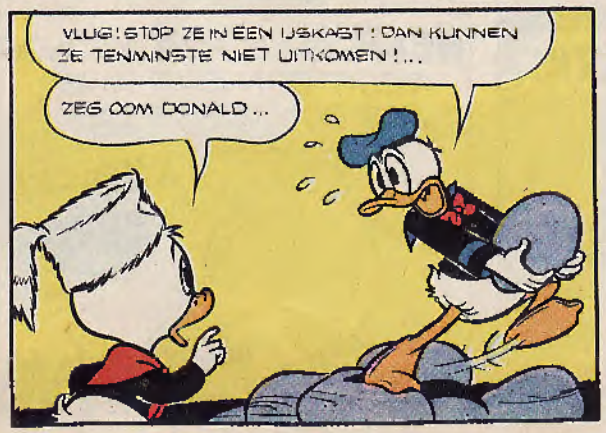
VLUG! STOP ZE IN EEN IJSKAST! DAN KUNNEN ZE TENMINSTE NIET UITKOMEN!...
ZEG OOM DONALD...

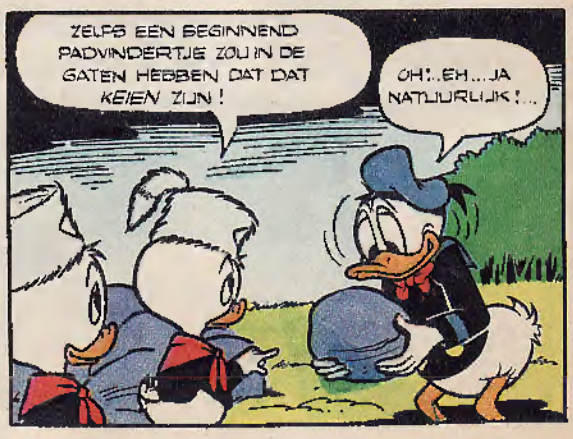
ZELFS EEN BEGINNEND PADVINDERTJE ZOU IN DE GATEN HEBBEN DAT DAT KEIEN ZIJN!
OH!..EH...JA NATUURLIJK!...

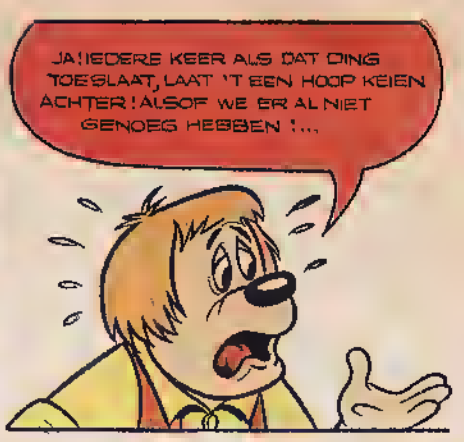

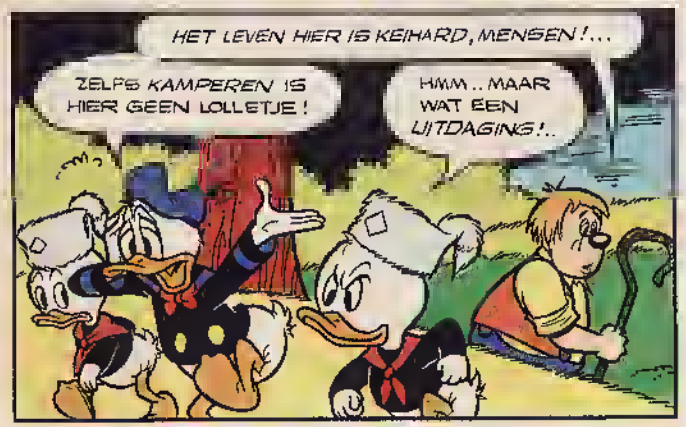

DUS STEKEN KWIK, KWEK EN KWAK DE KOPPEN BIJ ELKAAR...

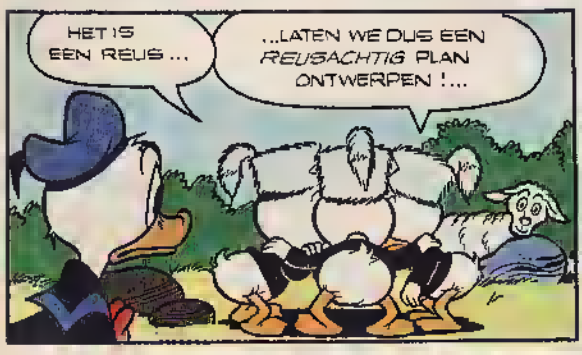

DE VOLGENDE NACHT HOUDEN ZE STIL DE WACHT...

DAN...

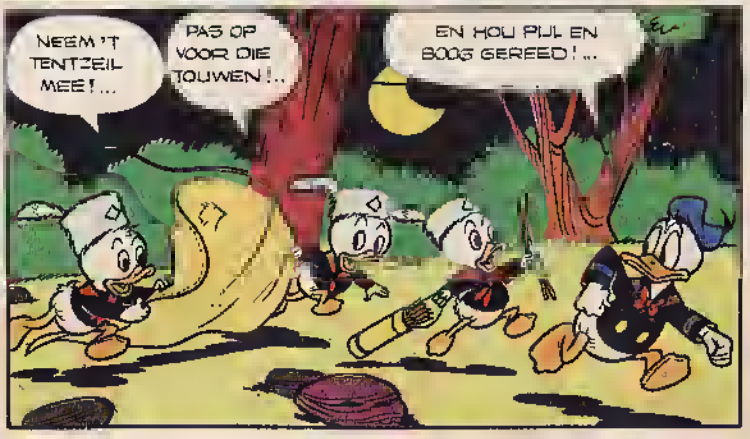

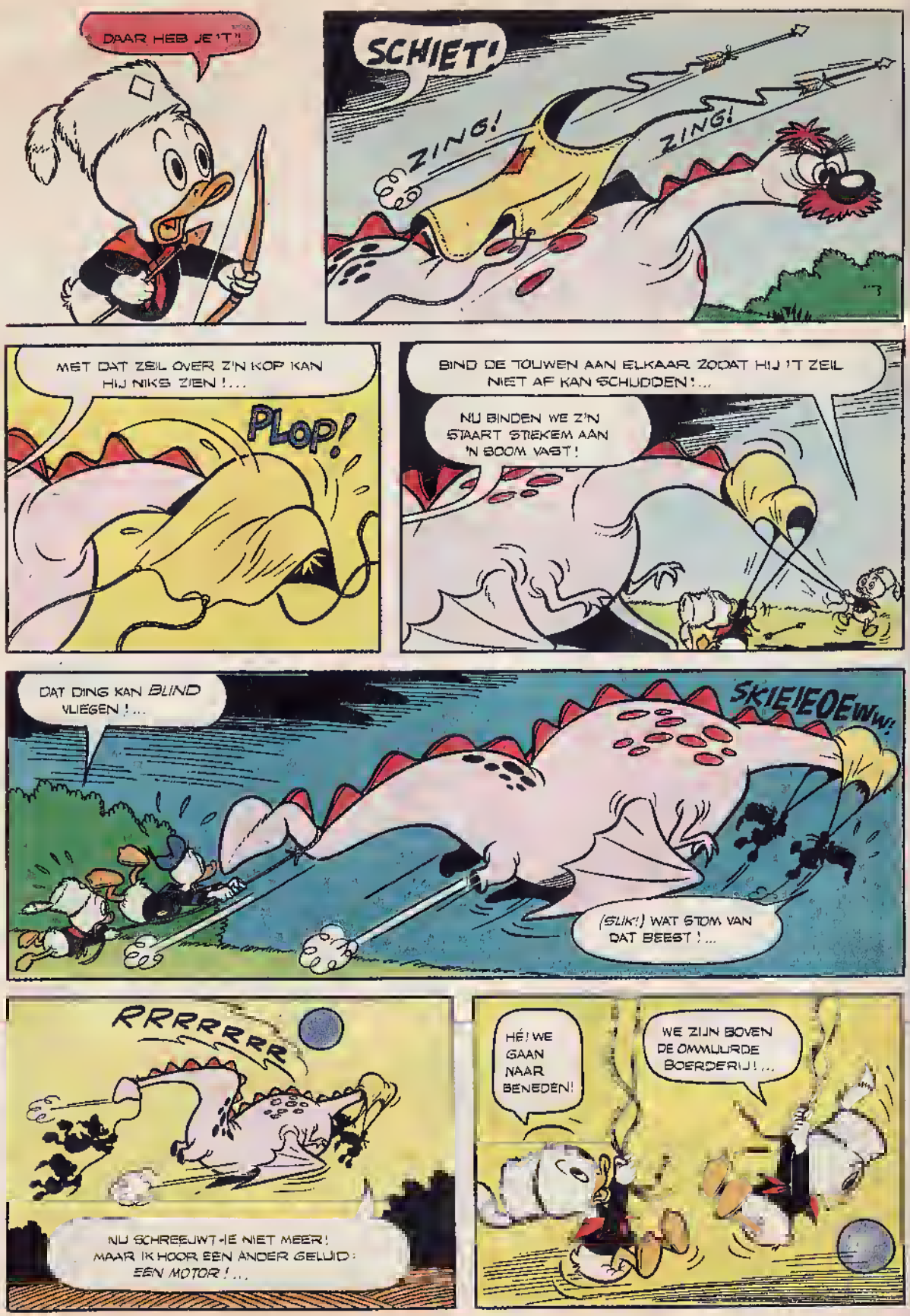
DAAR HEB JE 'T!
SCHIET!
ZING!
ZING!
MET DAT ZEIL OVER Z'N KOP KAN HIJ NIKS ZIEN!...
PLOP!
BIND DE TOUWEN AAN ELKAAR ZODAT HIJ 'T ZEIL NIET AF KAN SCHUDDEN!...
NU BINDEN WE Z'N STAART STIEKEM AAN 'N BOOM VAST!
DAT DING KAN BLIND VLIEGEN!...
SKIEIEOEwww!
(SLIK!) WAT STOM VAN DAT BEEST!...
RRRRRRR
NU SCHREEUWT HE NIET MEER! MAAR IK HOOR EEN ANDER GELUID: EEN MOTOR!...
HÉ! WE GAAN NAAR BENEDEN!
WE ZIJN BOVEN DE OMMUURDE BOERDERIJ!...

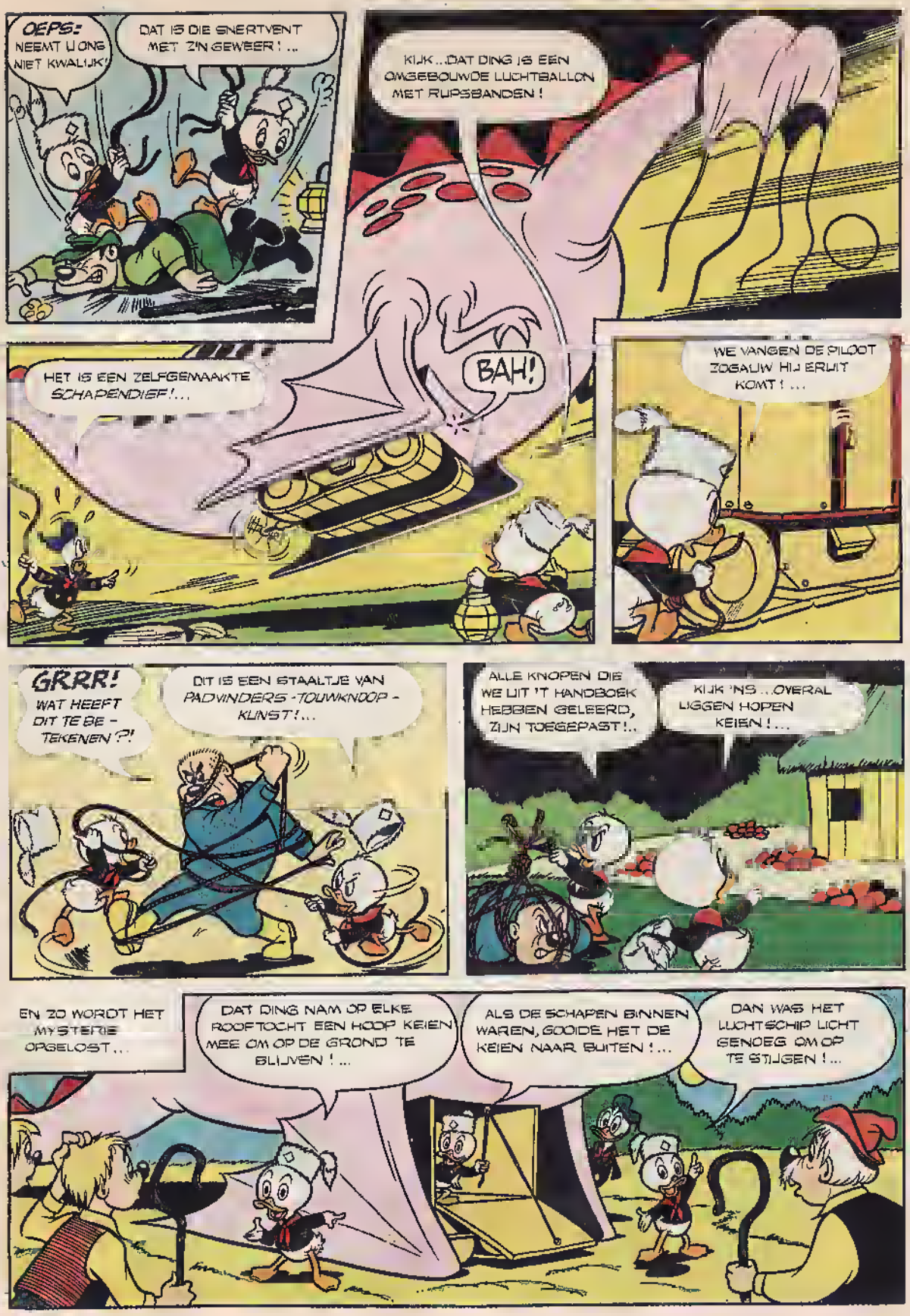
OEPS: NEEMT U ONS NIET KWALIJK!
DAT IS DIE SNERTVENT MET ZIJN GEWEER!...
KIJK...DAT DING IS EEN OMGEBOUWDE LUCHTBALLON MET RUPSBANDEN!
HET IS EEN ZELFGEMAAKTE SCHAPENDIEF!...
BAH!
WE VANGEN DE PILOOT ZODAUW HIJ ERUIT KOMT!...
GRRR! WAT HEEFT DIT TE BE-TEKENEN?!
DIT IS EEN STAALTJE VAN PADVINDERS-TOUWKNOOP-KUNST!...
ALLE KNOPEN DIE WE UIT 'T HANDBOEK HEBBEN GELEERD, ZIJN TOEGEPAST!..
KIJK 'NS...OVERAL LIGGEN HOPEN KEIEN!...
EN ZO WORDT HET MYSTERIE OPGELOST...
DAT DING NAM OP ELKE ROOFTOCHT EEN HOOP KEIEN MEE OM OP DE GROND TE BLIJVEN!...
ALS DE SCHAPEN BINNEN WAREN, GOOIDE HET DE KEIEN NAAR BUITEN!...
DAN WAS HET LUCHTSCHIP LICHT GENOEG OM OP TE STIJGEN!...

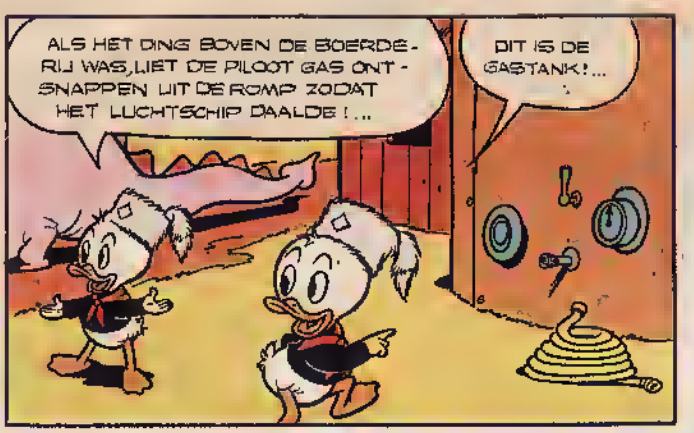
ALS HET DING BOVEN DE BOERDERIJ WAS, LIET DE PILOOT GAS ONTSNAPPEN UIT DE ROMP ZODAT HET LUCHTSCHIP DAALDE!...
DIT IS DE GASTANK!...

DIE SCHAPENBOEVEN ZITTEN NU TENMINSTE IN DE GEVANGENIS, ZODAT DE INWONERS VAN LAVIOLA WEER RUST HEBBEN!...

NAMENS HET BESTUUR VAN LAVIOLA OVERHANDIG IK U DEZE ERE-MEDAILLES!...
(ZUCHT!) WE KUNNEN DIE MEDAILLES *ECHT* NIET AANNEMEN, MENEER! ANDERS KOMEN WE OVER DE *GEWICHTSGRENS* VAN ONS GROOT PADVINDERSHANDBOEK!

MAAR STAAT U ONS TOCH TOE U TE BELONEN!...
NOU.. DAT IS NIET ZO MOEILIJK...

IK..EH..IK WEET AL WAT!...

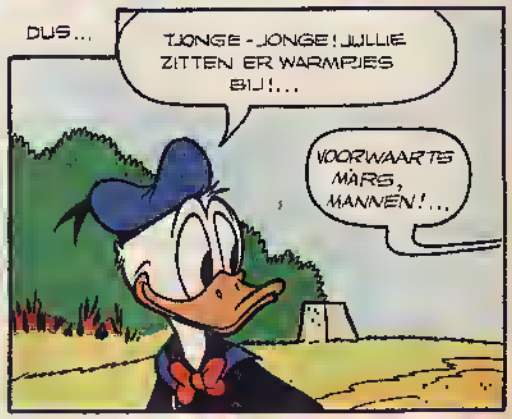
DUS...
TJONGE-JONGE! JULLIE ZITTEN ER WARMPJES BIJ!...
VOORWAARTS MARS, MANNEN!...

DIE *WOLLEN* PADVINDERSMUTSEN ZIJN ZO *LICHT* DAT ZE NU GEMAKKELIJK NOG EEN PAAR MEDAILLES VAN VERDIENSTEN KUNNEN LATEN OPSPELDEN!...
Slaap kindje slaap, daar buiten loopt een schaap. Een schaap op eendevoetjes...

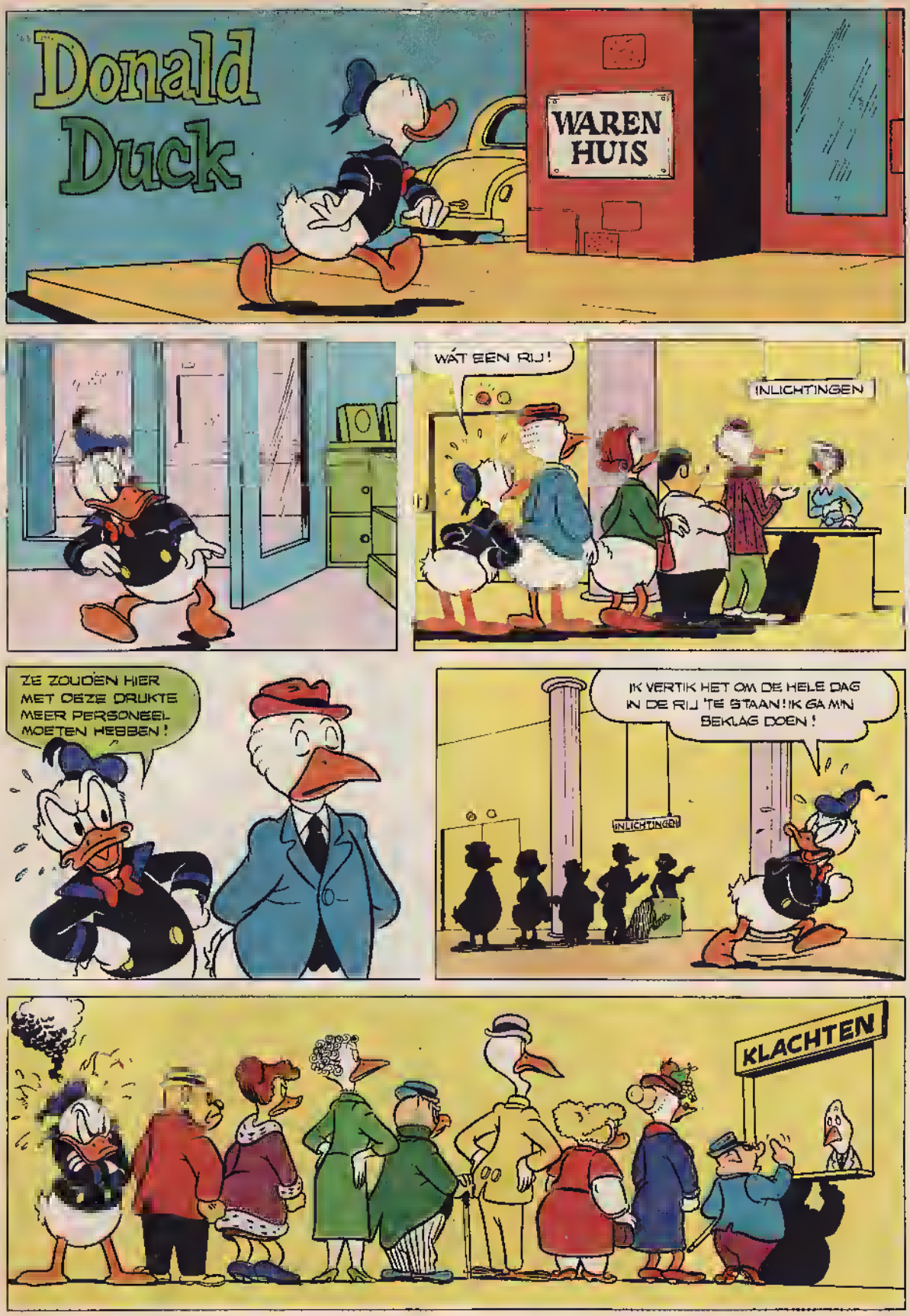
Donald Duck
WAREN HUIS
WÁT EEN RIJ!
INLICHTINGEN
ZE ZOUDEN HIER MET DEZE DRUKTE MEER PERSONEEL MOETEN HEBBEN!
IK VERTIK HET OM DE HELE DAG IN DE RIJ TE STAAN! IK GA MIN BEKLAG DOEN!
INLICHTINGEN
KLACHTEN

HET GRASTAPIJT

Keizer Pino de Voorste van Allemangolië had er lang van gedroomd een nieuw paleis te hebben dat het mooiste zou zijn van de wereld. En nu was deze wens vervuld. Het paleis waaraan de beste bouwvakkers hadden gewerkt, was precies op de verjaardag van de keizer klaar en 't was werkelijk het mooiste paleis geworden dat iemand ooit had gezien. Vooral de troonzaal was heel mooi. Die was helemaal van kristal. En de stoelen waarop de ministers moesten zitten, waren van puur goud net als de troon waarom ze stonden en waarop de keizer zat. Er hingen fraaie schilderijen en de deuren gingen vanzelf open en dicht. Buiten het paleis waren prachtige tuinen met fonteinen en vijvers en de wandelpaden waren met oude zilveren munten ingelegd. Natuurlijk had het allemaal erg veel geld gekost, dat de mensen van Allemangolië allemaal hadden moeten betalen door extra-belasting; ze waren jarenlang heel zuinig geweest. Sommige mensen zeiden daarom dat de keizer te veeleisend was en het allemaal best wat eenvoudiger had gekund. Maar ze zeiden dat alleen maar fluisterend, want anders werd de keizer misschien boos. . . En nu zat de keizer op zijn troon in zijn nieuwe paleis, dat met een gouden sleutel geopend was door de minister van de schatkist.

„Dank je wel," sprak de keizer terwijl hij naar de spuitende fonteinen keek buiten in de tuin. Maar hij zei het zó dat je kon zien dat hij nog niet helemaal tevreden was. De keizer keek naar het tapijt dat op de vloer van de troonzaal lag. „Dat is een lelijk tapijt," zei hij.

„Maar, sire," riep de minister van de schatkist, „het heeft anders genoeg gekost. Duizend Allemangolische daalders," zei hij.

„Dat kan wel zijn," antwoordde de keizer. „Maar ik vind bruin een kleur die in een glazen troonzaal niet past en bovendien is het veel te klein. Dat tapijt moet weg. Er moet een groen tapijt voor in de plaats, dat zo precies is nagemaakt dat het lijkt op gras. Dan sluit het paleis beter aan bij de tuin en is het net of ik buiten ben als ik hier binnen zit."

„Ja, sire," bromden de ministers. „Misschien hebt u gelijk. Maar [illegible] tapijt te maken dat precies lijkt op gras. Het moet ook een groot tapijt zijn als u 't

geschreven door AD VAN SEIJEN, illustratie JAN WESSELING

op de vloer van de hele troonzaal wilt leggen en die er helemaal mee wilt bedekken, want de troonzaal is groot."
„Dat is toch niet erg," vond de keizer. „Laat dadelijk de beste tapijtwevers komen van het land, zodat ik kan zien wie het knapste is. Aan wie het mooiste groene tapijt maakt dat het meest lijkt op gras, draag ik het maken van het tapijt op. Het geeft niet wat het kost."
„Ja, sire," mompelde de minister van de schatkist en hij zuchtte zacht. En toen gingen herauten door het hele land om alle tapijtwevers onmiddellijk op te roepen naar het paleis te komen. Er werd hij gezegd dat ze allemaal een klein stukje groen tapijt moesten weven en mee moesten nemen.
Nu, de meeste tapijtwevers gingen meteen aan het werk, alleen een paar deden of ze het hericht niet hadden gehoord en bleven thuis. De gehoorzame tapijtwevers, die wel aan het werk gingen, namen hun mooiste groene garen en knoopten daarvan een stukje tapijt.
En de volgende dag gingen ze naar het paleis. Overal kwamen tapijtwevers vandaan met hun stukje tapijt. Dat legden ze een voor een op de vloer van de troonzaal neer om de keizer te laten zien hoe het stond. Maar keizer Pino de Voorste schudde telkens z'n hoofd en zei dat het niet was wat hij wou. „Het is wel mooi," zei hij dan of, „het is wel aardig, maar het lijkt niet op gras. Niet genoeg."
„Dat is ook erg moeilijk, sire," antwoordden de tapijtwevers. „Een tapijt is nu eenmaal geen gras. Een tapijt wordt gemaakt van wol!" En teleurgesteld gingen ze weer weg met hun stukje tapijt.
Tenslotte hadden alle tapijtwevers een beurt gehad en zat in de troonzaal de keizer nog alleen op zijn troon met op hun gouden stoelen de ministers om hem heen. Hij zag er een beetje boos uit. „Het zijn allemaal tapijtwevers van niks," hromde hij. Maar op dat ogenblik werd er op de deur van de troonzaal geklopt en stapte een klein, kwiek mannetje binnen, dat geen stukje tapijt bij zich had.
„Wat kom je doen?" vroeg de keizer. „Ben je ook een tapijtwever?"
„Ja, sire," sprak het mannetje buigend. „Maar ik heb tot het laatst gewacht, omdat ik toch wel wist dat niemand van de andere tapijtwevers u een echt grastapijt zou kunnen leveren."
„Kun jij dat dan wel?" zei de keizer, die opeens heel nieuwsgierig was.
„Zeker, majesteit," antwoordde het mannetje. „Alleen ik kan dat. Gaat u maar met me mee om te kijken naar het tapijt. Het is al kant-en-klaar."
De keizer was erg verhaasd. Hij vroeg nog waarom het mannetje het tapijt niet meteen meegenomen had, maar dat antwoordde dat zo'n groot tapijt natuurlijk veel te zwaar was. De keizer moest eerst maar eens komen kijken.
„Best," zei de keizer. „Dat doe ik. En wat kost het tapijt? Weet je al wat je ervoor moet hebben?"
Het mannetje antwoordde zonder te aarzelen. „Tienduizend goudstukken," zei hij. „En u betaalt natuurlijk contant."
„Hum," hromde de keizer (en ook de minister van de schatkist schrok wel), „tienduizend goudstukken is wel veel geld. Maar als het een echt grastapijt is. . ."
Toen besloot de keizer mee te gaan met het mannetje en hij luisterde niet naar de ministers die hem zeiden toch vooral op te passen en voorzichtig te zijn.

Het was al avond en in het donker reed de keizer weg met het mannetje naast hem in de koets. Achter in de koets stond een zak met het geld. De keizer was erg benieuwd naar het tapijt. Ze reden een heel eind, tot ver buiten de stad, totdat ze kwamen bij een huis met een poort ernaast. „Stop," zei het mannetje. „We zijn er. Rij maar door de poort. Daar is het tapijt. Ik heb het uitgespreid, dan is het mooier."
De keizer was nu toch wel opgewonden. Vlug stuurde hij het rijtuig door de poort. En toen zag hij het tapijt. . . Nu, dat was werkelijk om je over te verbazen. Want zelfs in het donker kon je zien dat het heel mooi was en dat 't als twee druppels water zo precies leek op gras. Het mannetje had niets te veel gezegd. . . Z'n mond open van verhazing sprong de keizer uit zijn koetsje en wandelde over het tapijt, dat zachtjes onder zijn voeten veerde en een heerlijk frisse geur had, net of 't echt gras was. Het had ook werkelijk stengels, die op grashalmen leken. . .
„Ik moet zeggen, dat heb je knap gemaakt," zei de keizer tegen het mannetje, dat met hem meewandelde over het tapijt. „En wat heb je hier een mooie grote werkplaats," sprak hij verder. „Ik zie dat er aan het plafond overal flonkerende lichtjes branden, 't zijn net sterretjes."
„Ja," zei het mannetje, „je moet natuurlijk wel een grote werkplaats hebben, hè, als je een groot tapijt wilt maken dat voor de keizer is bestemd."
Toen gingen ze terug naar het rijtuig en de keizer overhandigde het mannetje de zak met goudstukken. „Het is wel veel," zei hij. „Maar het is ook een bijzonder tapijt, dat niemand anders had kunnen maken. Ik benoem je daarom tot keizerlijk hoftapijtwever; je bent de beste tapijtwever van het land. Dan ga ik nu terug naar het paleis. Morgen kom ik het tapijt halen," besloot de keizer. Toen reed hij weg.

Nu, de volgende morgen was hij al vroeg weer present. Met een verhuiswagen en een dozijn mannen, die hem moesten helpen met het tapijt. Daarmee reed hij door de poort.
En toen viel de mond van de keizer heel ver open. . . Want waar was het tapijt en waar was de werkplaats met de lichtjes aan het plafond die hij de vorige avond had gezien? De keizer zag alleen maar een grasveld met de blauwe hemel erhoven. En toen hij beter keek, zag hij dat in het grasveld zijn eigen voetstappen stonden. En de voetstappen van het mannetje dat de vorige avond met hem door het grasveld had gewandeld. . .
„Het was helemaal geen tapijt. . ." mompelde hij. „Het was écht gras wat ik zag. En de lampjes die ik zag aan het plafond, waren natuurlijk de sterren. . . Ik ben voor de gek gehouden."
Woedend rende de keizer naar het huis dat naast de poort lag, en klopte op de deur, want opeens dacht hij aan het mannetje. Maar dat bleek helemaal niet in het huis te wonen.
Toen begreep de keizer dat hij op een heel slimme manier bedrogen was, maar dat het zijn eigen schuld was. Zijn ministers hadden hem nog gewaarschuwd zonder dat hij had willen luisteren. Het mannetje zag hij nooit terug. En daardoor natuurlijk ook niet de goudstukken die hij hem gegeven had.
En de volgende dag zei de minister van de schatkist, zonder een blad voor zijn mond te nemen, dat de keizer nu geld genoeg verspild had en het afgelopen was. „De schatkist is bijna leeg," zei hij.
Daarom kwam er in de troonzaal van het nieuwe paleis van keizer Pino de Voorste geen ander tapijt. Maar niemand vond dat erg. . .

de kleine Boze Wolf

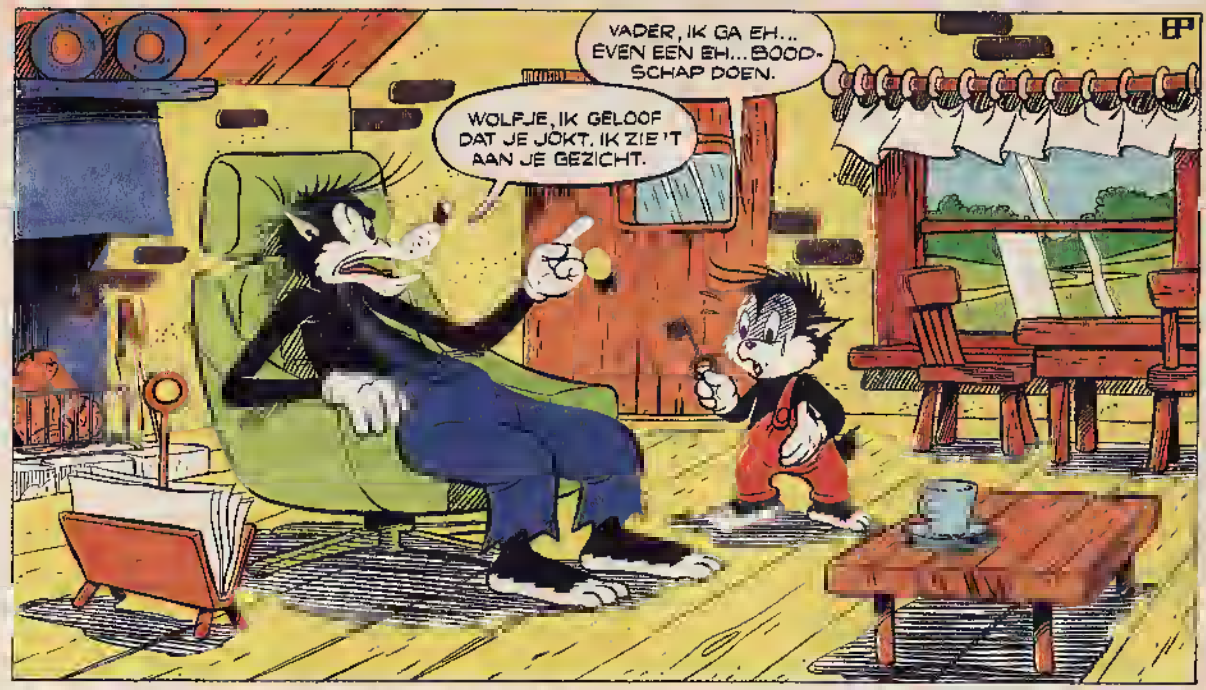

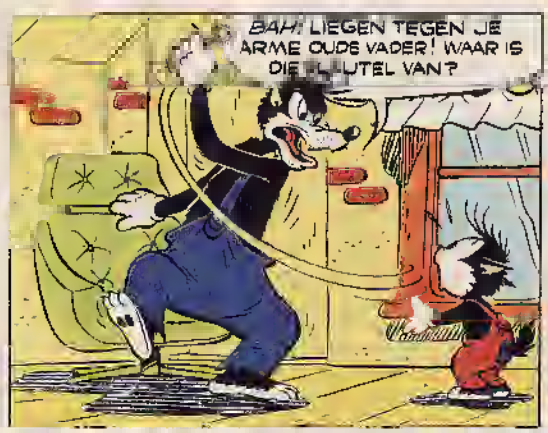

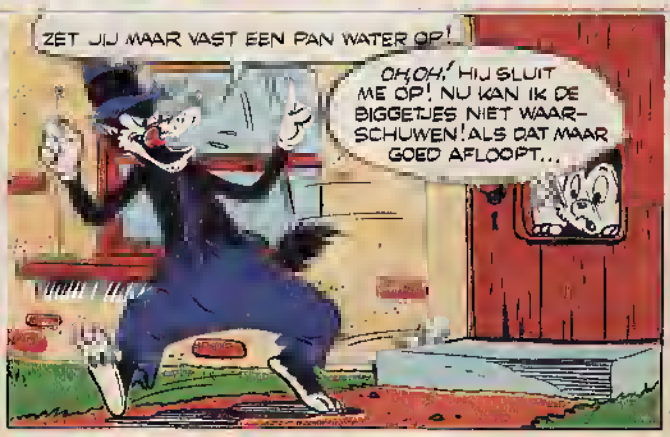

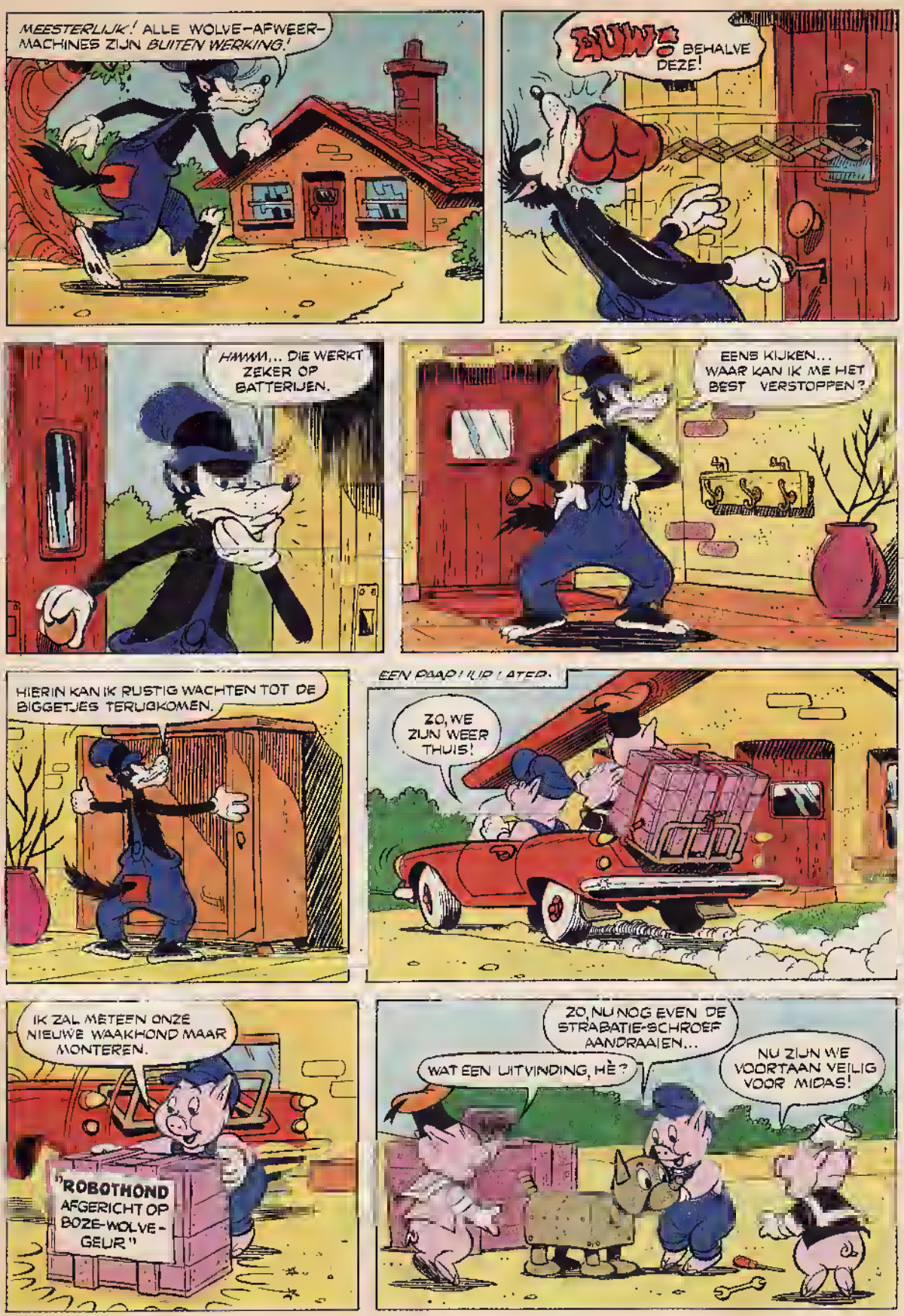
MEESTERLIJK! ALLE WOLVE-AFWEER-MACHINES ZIJN BUITEN WERKING!
AUW! BEHALVE DEZE!
HMMM,.. DIE WERKT ZEKER OP BATTERIJEN.
EENS KIJKEN... WAAR KAN IK ME HET BEST VERSTOPPEN?
HIERIN KAN IK RUSTIG WACHTEN TOT DE BIGGETJES TERUGKOMEN.
EEN PAAR UUR LATER.
ZO, WE ZIJN WEER THUIS!
IK ZAL METEEN ONZE NIEUWE WAAKHOND MAAR MONTEREN.
"ROBOTHOND AFGERICHT OP BOZE-WOLVE-GEUR"
ZO, NU NOG EVEN DE STRABATIE-SCHROEF AANDRAAIEN...
WAT EEN UITVINDING, HÈ?
NU ZIJN WE VOORTAAN VEILIG VOOR MIDAS!

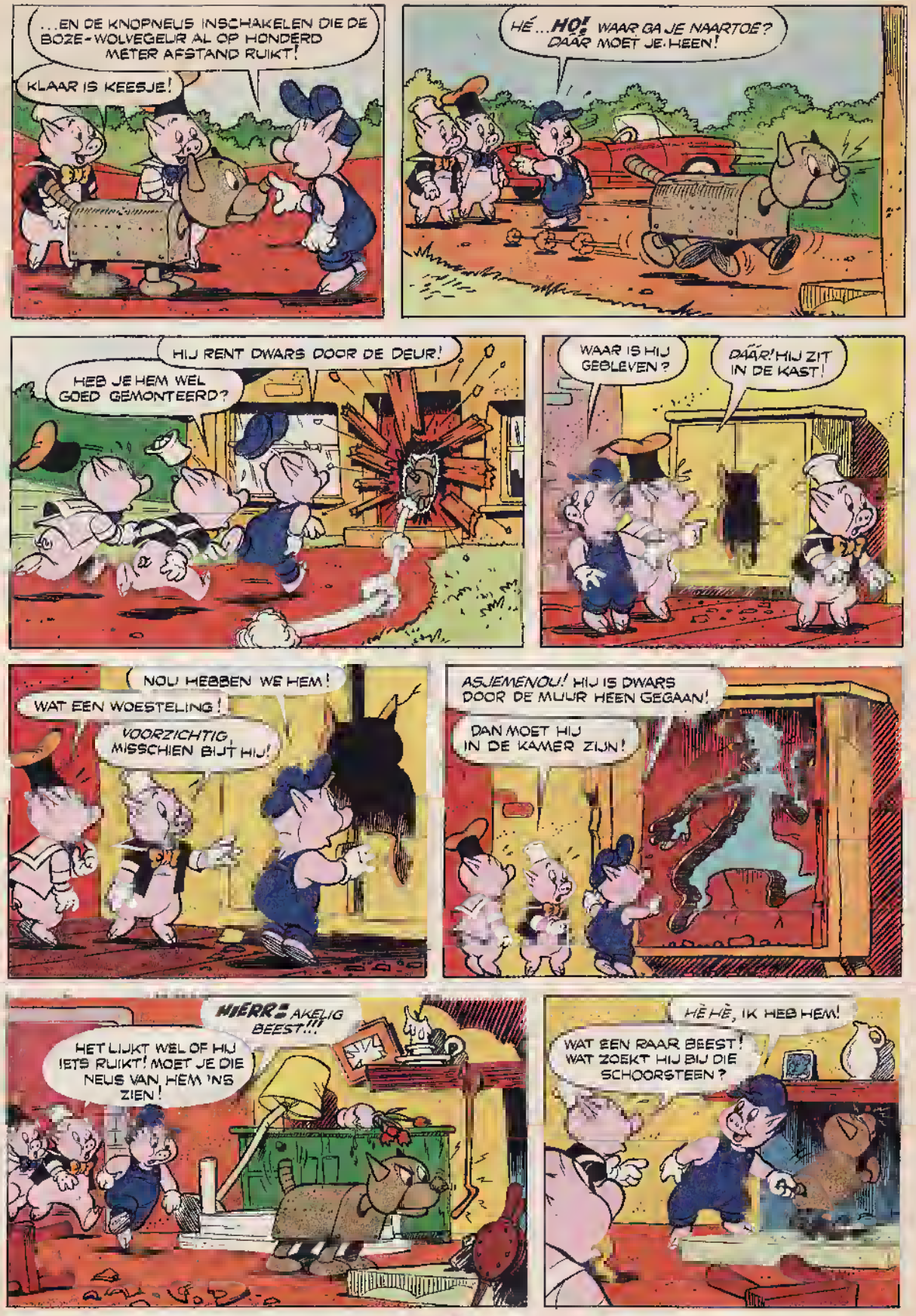
...EN DE KNOPNEUS INSCHAKELEN DIE DE BOZE-WOLVEGEUR AL OP HONDERD METER AFSTAND RUIKT!
KLAAR IS KEESJE!
HÉ...HO! WAAR GA JE NAARTOE? DÁÁR MOET JE HEEN!
HIJ RENT DWARS DOOR DE DEUR!
HEB JE HEM WEL GOED GEMONTEERD?
WAAR IS HIJ GEBLEVEN?
DÁÁR! HIJ ZIT IN DE KAST!
NOU HEBBEN WE HEM!
WAT EEN WOESTELING!
VOORZICHTIG, MISSCHIEN BIJT HIJ!
ASJEMENOU! HIJ IS DWARS DOOR DE MUUR HEEN GEGAAN!
DAN MOET HIJ IN DE KAMER ZIJN!
HIERR! AKELIG BEEST!!!
HET LIJKT WEL OF HIJ IETS RUIKT! MOET JE DIE NEUS VAN HEM 'NS ZIEN!
HÈ HÈ, IK HEB HEM!
WAT EEN RAAR BEEST! WAT ZOEKT HIJ BIJ DIE SCHOORSTEEN?

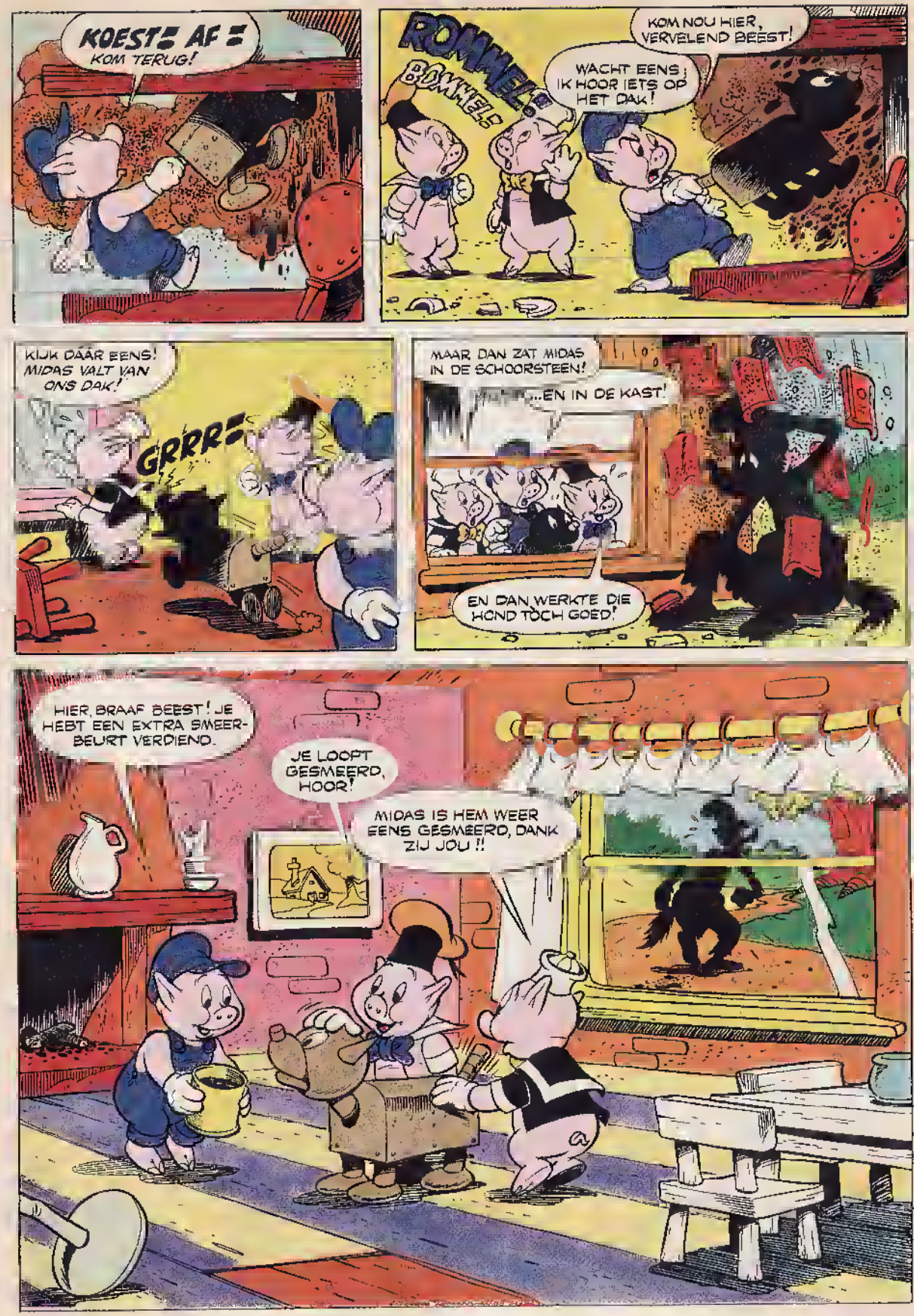
KOEST! AF!
KOM TERUG!
ROMMEL
BOMMELS
KOM NOU HIER, VERVELEND BEEST!
WACHT EENS; IK HOOR IETS OP HET DAK!
KIJK DAAR EENS! MIDAS VALT VAN ONS DAK!
GRRR!
MAAR DAN ZAT MIDAS IN DE SCHOORSTEEN!
...EN IN DE KAST!
EN DAN WERKTE DIE HOND TOCH GOED!
HIER, BRAAF BEEST! JE HEBT EEN EXTRA SMEER-BEURT VERDIEND.
JE LOOPT GESMEERD, HOOR!
MIDAS IS HEM WEER EENS GESMEERD, DANK ZIJ JOU !!

Smurf ontmoet de Smurfin, voert haar mee, maar weet niet dat de boze tovenaar er de hand in heeft...

DE

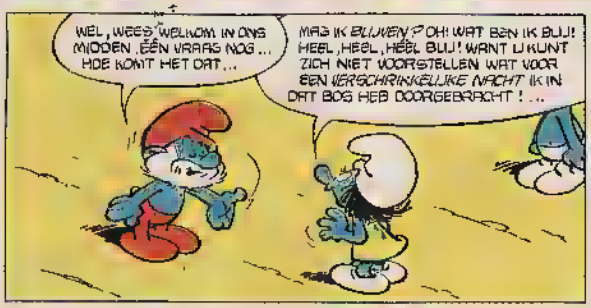

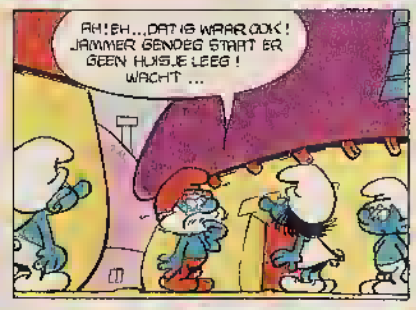

SMURFIN

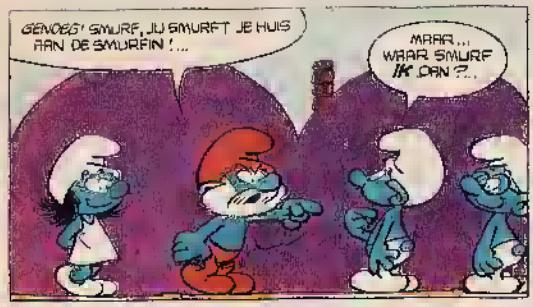

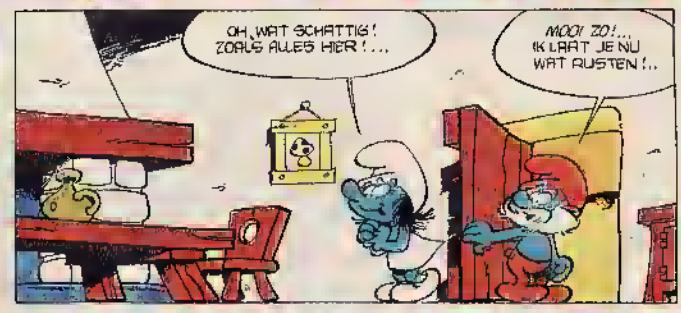

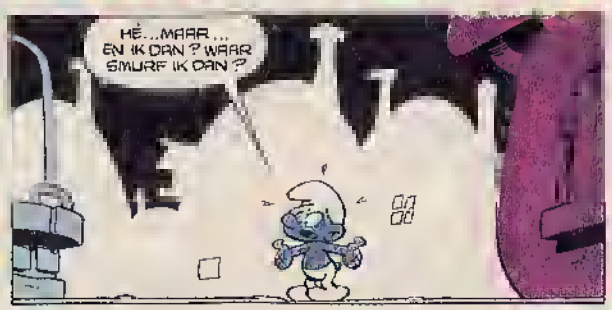

COPYRIGHT REAL PRESSE

WORDT VERSMURFT

HET SPOOK VAN DE NOTRE DUCK

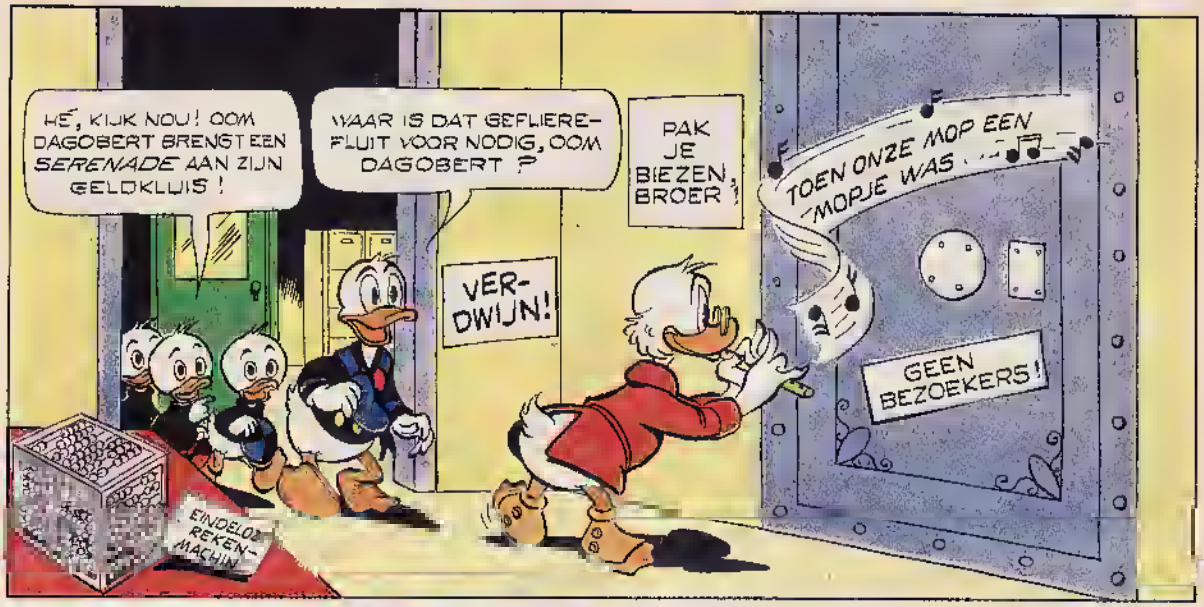

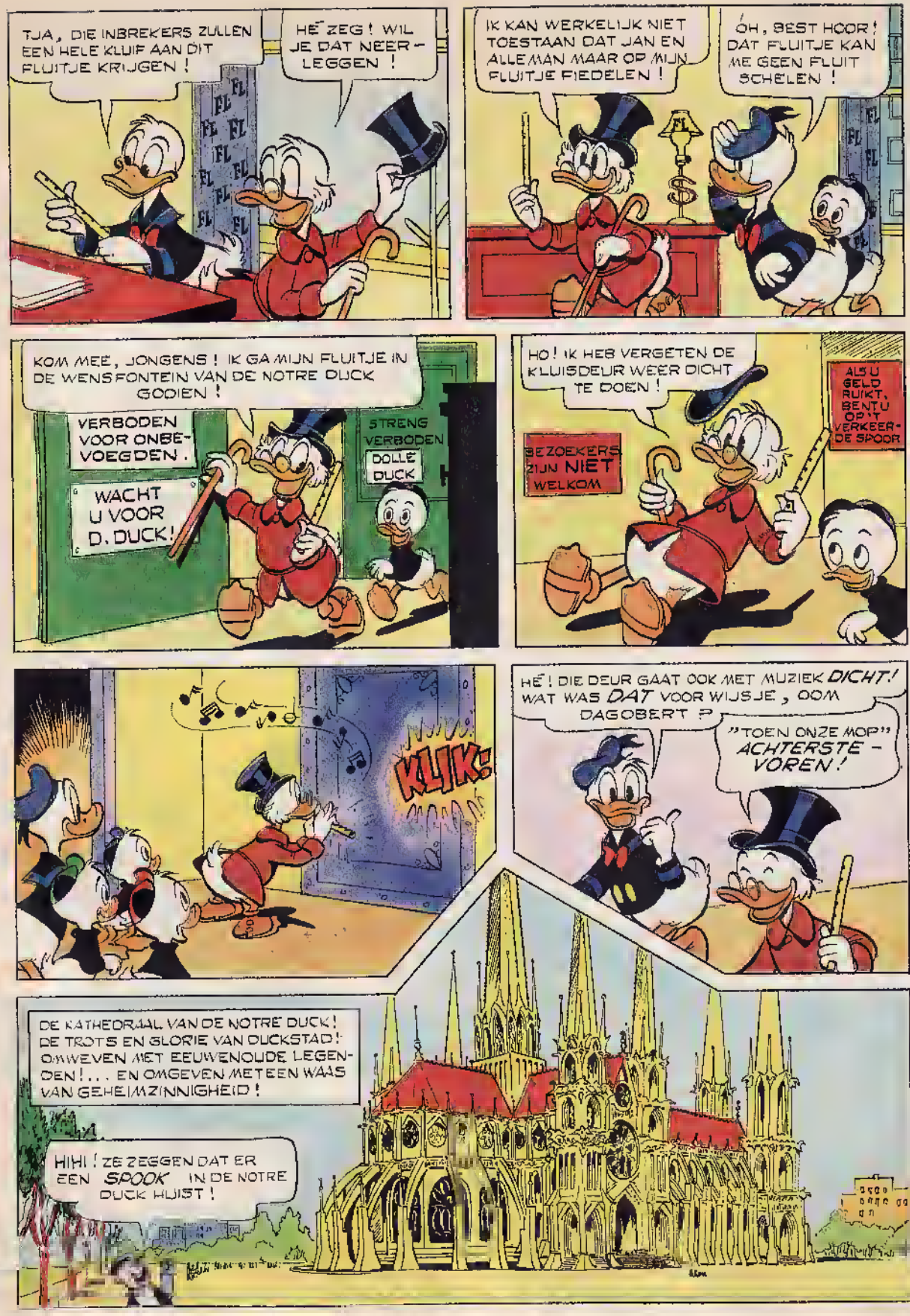
TJA, DIE INBREKERS ZULLEN EEN HELE KLUIF AAN DIT FLUITJE KRIJGEN !
HÉ ZEG ! WIL JE DAT NEER-LEGGEN !
IK KAN WERKELIJK NIET TOESTAAN DAT JAN EN ALLEMAN MAAR OP MIJN FLUITJE FIEDELEN !
OH, BEST HOOR ! DAT FLUITJE KAN ME GEEN FLUIT SCHELEN !
KOM MEE, JONGENS ! IK GA MIJN FLUITJE IN DE WENSFONTEIN VAN DE NOTRE DUCK GOOIEN !
VERBODEN VOOR ONBE-VOEGDEN .
WACHT U VOOR D. DUCK!
STRENG VERBODEN
DOLLE DUCK
HO ! IK HEB VERGETEN DE KLUISDEUR WEER DICHT TE DOEN !
BEZOEKERS ZIJN NIET WELKOM
ALS U GELD RUIKT, BENT U OP 'T VERKEER-DE SPOOR
KLIK!
HÉ ! DIE DEUR GAAT OOK MET MUZIEK DICHT ! WAT WAS DAT VOOR WIJSJE, OOM DAGOBERT ?
"TOEN ONZE MOP" ACHTERSTE-VOREN !
DE KATHEDRAAL VAN DE NOTRE DUCK ! DE TROTS EN GLORIE VAN DUCKSTAD ! OMWEVEN MET EEUWENOUDE LEGEN-DEN ! . . . EN OMGEVEN MET EEN WAAS VAN GEHEIMZINNIGHEID !
HIHI ! ZE ZEGGEN DAT ER EEN SPOOK IN DE NOTRE DUCK HUIST !

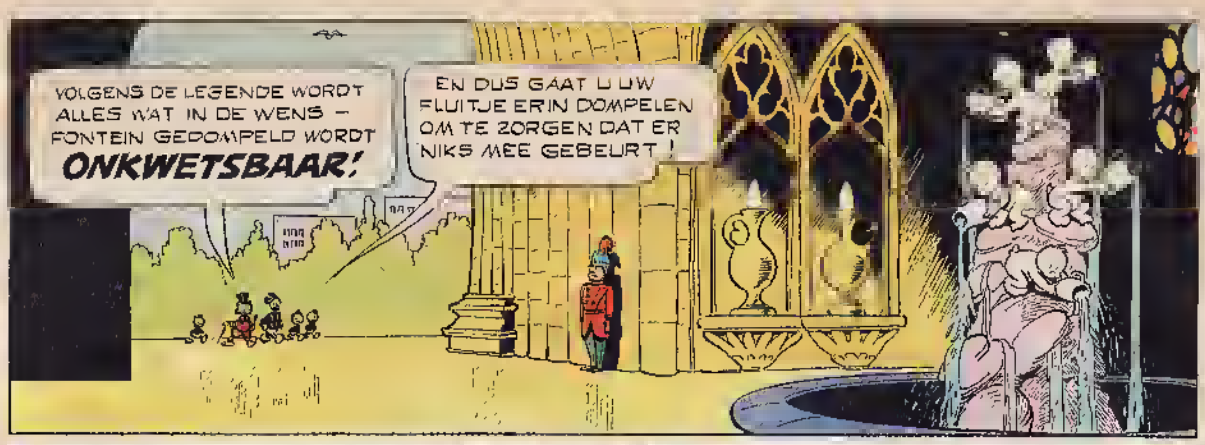
VOLGENS DE LEGENDE WORDT ALLES WAT IN DE WENS – FONTEIN GEDOMPELD WORDT ONKWETSBAAR!
EN DUS GAAT U UW FLUITJE ERIN DOMPELEN OM TE ZORGEN DAT ER NIKS MEE GEBEURT !

EN VOLGENS EEN ANDERE LEGENDE KOMEN ALLE WENSEN DIE JE BIJ DE FONTEIN DOET, UIT !

DUS ; IK WENS DAT NIEMAND OOIT TE WETEN ZAL KOMEN DAT MIJN GELDKLUIS GEOPEND KAN WORDEN, DOOR "TOEN ONZE MOP EEN MOPJE WAS" OP DIT FLUITJE TE SPELEN !

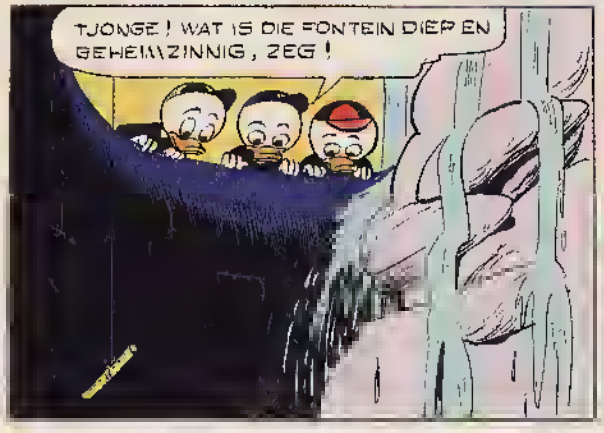
TJONGE ! WAT IS DIE FONTEIN DIEP EN GEHEIMZINNIG , ZEG !

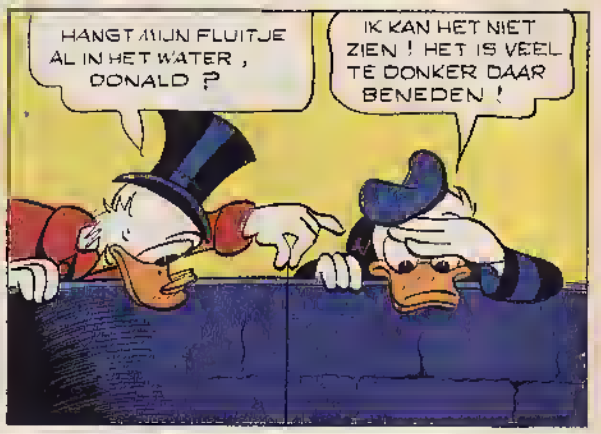
HANGT MIJN FLUITJE AL IN HET WATER , DONALD ?
IK KAN HET NIET ZIEN ! HET IS VEEL TE DONKER DAAR BENEDEN !

IK ZAL HET WEER OPHIJSEN! HET VOELT AL ANDERS AAN !

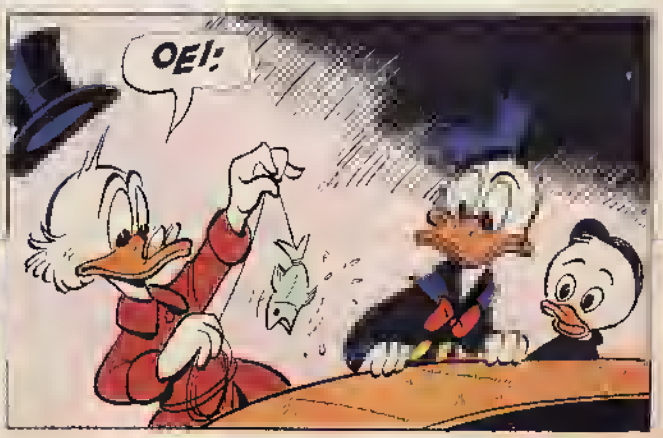
OE!

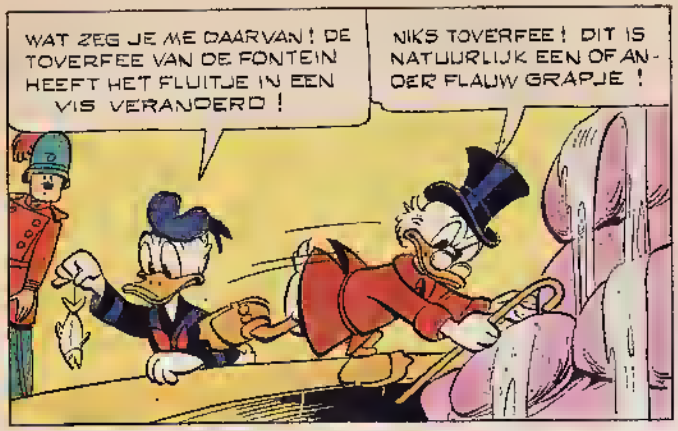
WAT ZEG JE ME DAARVAN! DE TOVERFEE VAN DE FONTEIN HEEFT HET FLUITJE IN EEN VIS VERANDERD!
NIKS TOVERFEE! DIT IS NATUURLIJK EEN OF ANDER FLAUW GRAPJE!

EN DIE GRAPJAS MOET DAAR ERGENS BENEDEN ZITTEN!

HMM! TOCH ZIET HET ER NIET NAAR UIT DAT ER OOIT IEMAND BENEDEN IS GEWEEST!

ER MOET DAAR EEN FORTUIN AAN MUNTJES LIGGEN, OOM DAGOBERT!
DE MENSEN GOOIEN ALTIJD MUNTJES IN DE FONTEIN ALS ZE EEN WENS DOEN!

NOU, ER IS ANDERS GEEN MUNTJE TE VINDEN! NIKS!

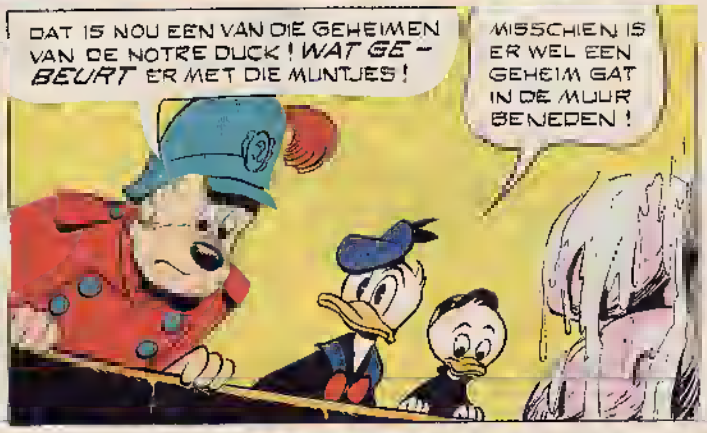
DAT IS NOU EEN VAN DIE GEHEIMEN VAN DE NOTRE DUCK! WAT GEBEURT ER MET DIE MUNTJES!
MISSCHIEN IS ER WEL EEN GEHEIM GAT IN DE MUUR BENEDEN!

ALS ER EEN DIEF IS DIE DOOR EEN GEHEIM GAT DE MUNTJES UIT DE FONTEIN STEELT, WAAROM ZOU HIJ DAN GEVAAR LOPEN ONTDEKT TE WORDEN DOOR EEN FLUITJE TE STELEN?
BONK! BONK!

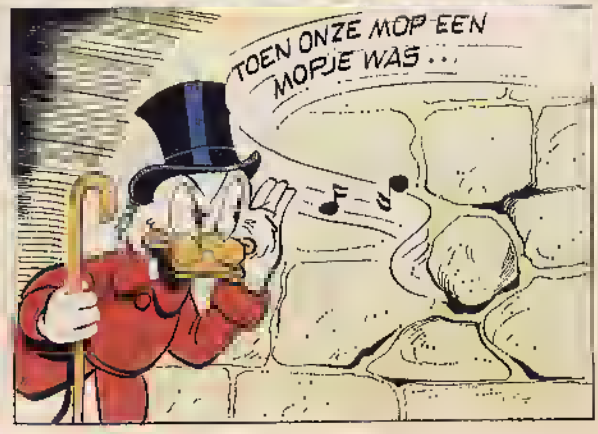
TOEN ONZE MOP EEN MOPJE WAS...

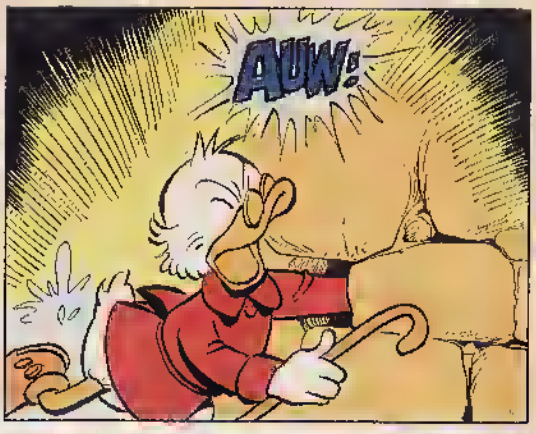

WORDT VERVOLGD

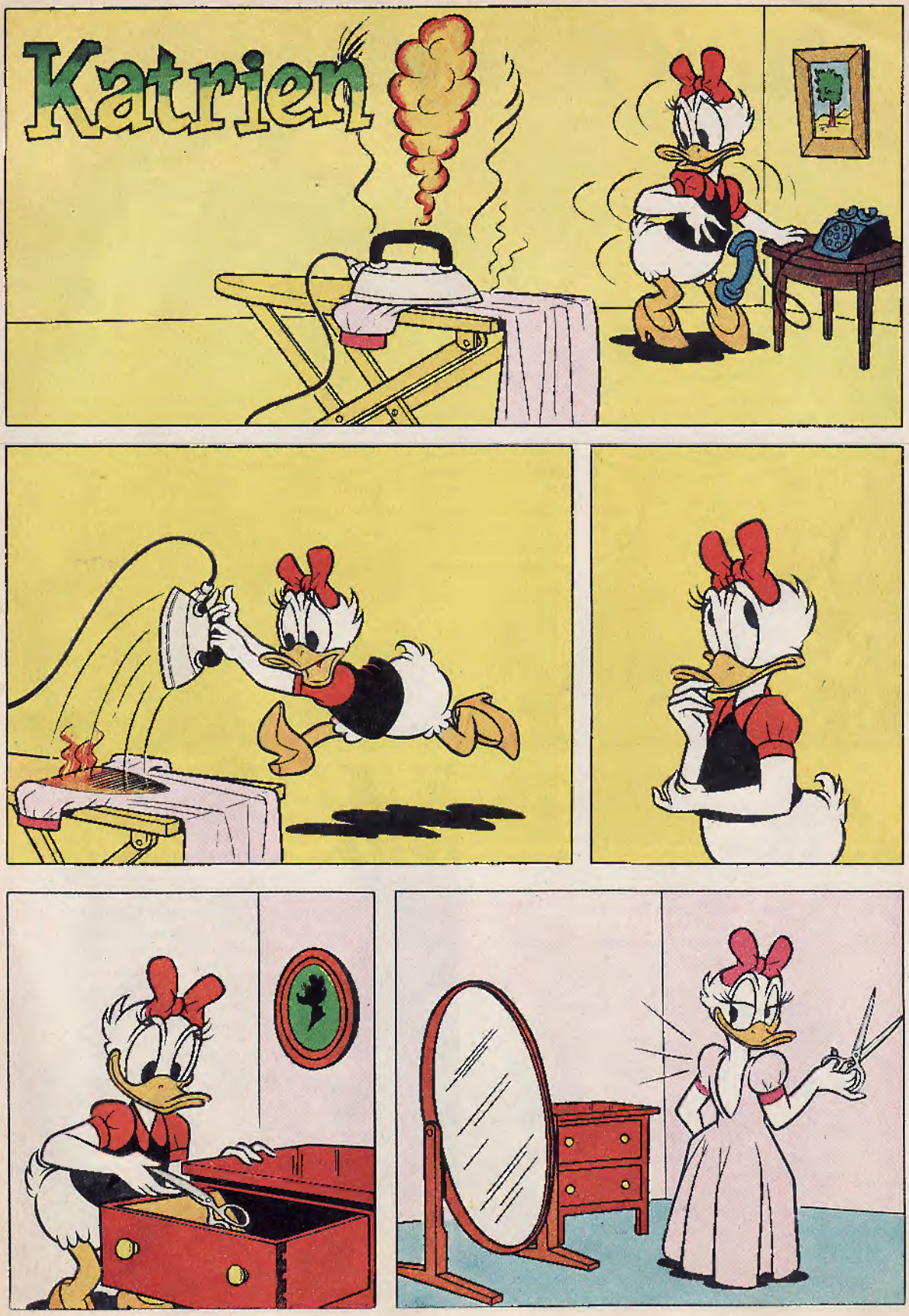
Katrien

TOMPOES en de PASPOORT

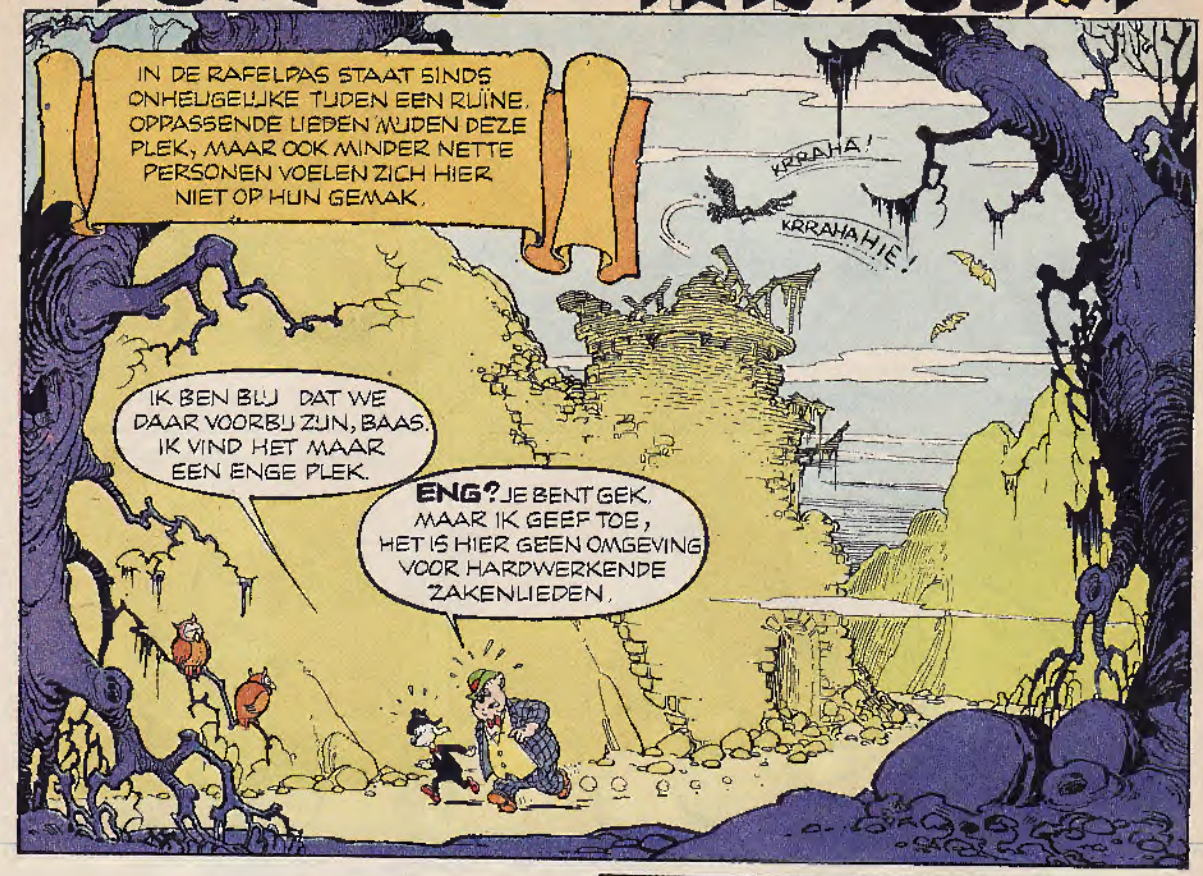

KOM ACHTER DIE BOOM HIEP. IK WIL WEL EENS WETEN WAT DIE OUWE HIER ZOEKT!
EN EEN HEEL KNUS GEBOUWTJE. HIER ZOU EEN ARME, OUDE MAN NOG WEL WAT GENOEGEN KUNNEN BELEVEN, DENK IK.
B'J ZAZEL... EEN MERKWAARDIGE PLEK. HIER LIGT DE OUDE NOODLOTSGRENS TUSSEN DE GEBIEDEN VAN HUIG EN OER.
EENS KIJKEN WAT HET KRISTALLIJN ME HIEROVER LAAT ZIEN.
?
MET 'N KAKELENDE LACH ONTSTEEKT DE GRIJSAARD EEN VUUR.
MET DE KRACHT VAN ZAZEL KAN IK DE GRENS WEER ZICHTBAAR MAKEN.
DAN ZAL M'N OUDE DAG TOCH NOG VOL VUIGE VREUGD ZIJN. HÈHÈHÈ!

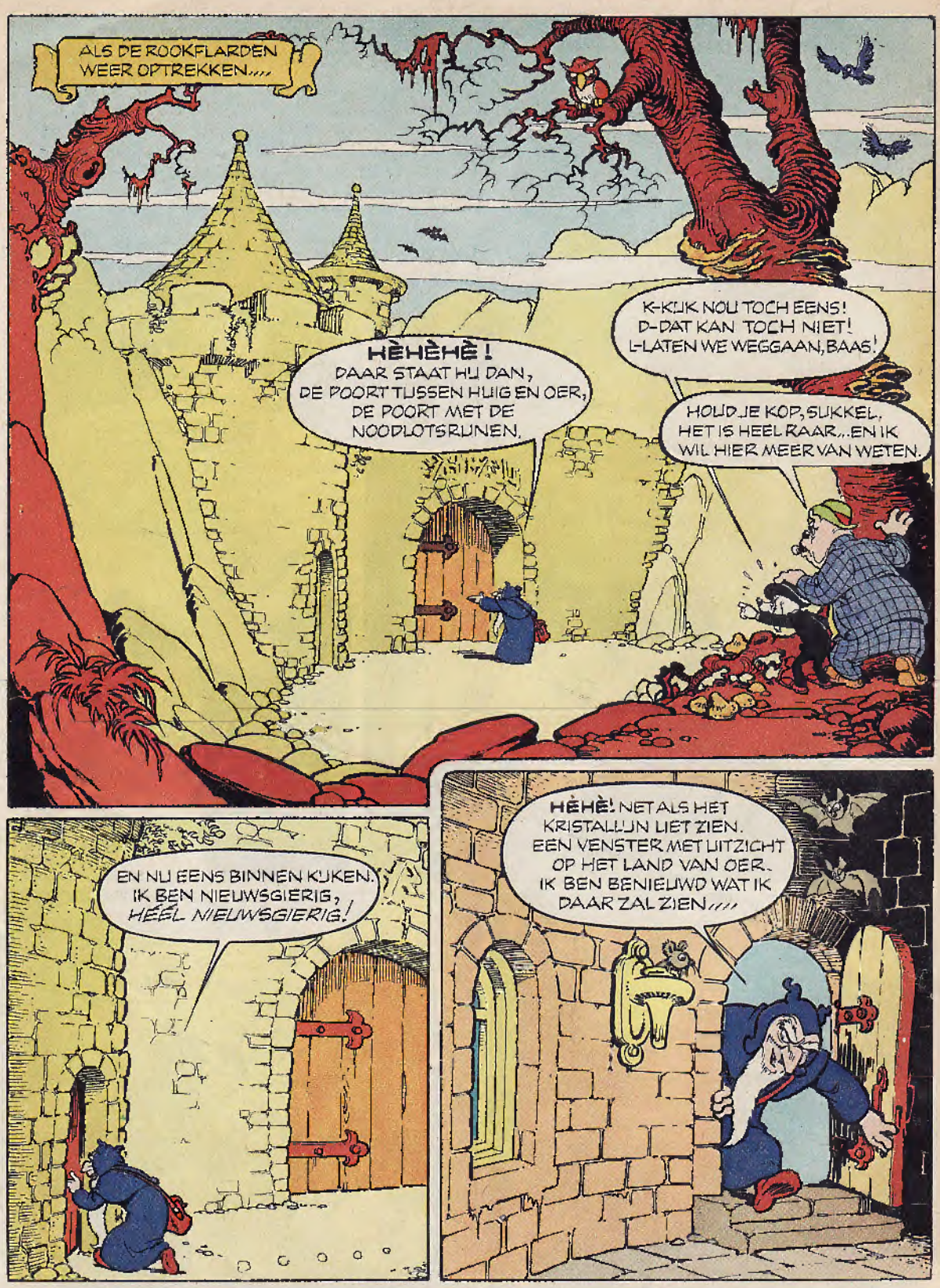

DONALD DUCK. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 25 cent per week of f 3,25 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 35 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. Girobetaling: indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 119131 van DONALD DUCK Amsterdam, bij vooruitbetaling door middel van de storting/overschrijvingskaart die u werd toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan DONALD DUCK, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Scheenbekestraat 34-38, Antwerpen, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 5 Fr.

Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

© 1967 Walt Disney Productions